

Ngày 1/10/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXVI Thường Niên

G 3,1-3.11-17.20-23 - Lc 9,51-56

Thánh Têrêxa Hải Đồng Giêsu, Trinh Nữ, Tiên Sĩ Hội Thánh

Is 66,10-14c - Mt 18,1-5

² Đức Giê-su liền gọi một em nhỏ đến, đặt vào giữa các ông ³ và nói: “Thầy bảo thật anh em: nếu anh em không trở lại mà nên như trẻ nhỏ, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời. ⁴ Vậy ai tự hạ, coi mình như em nhỏ này, người ấy sẽ là người lớn nhất trong Nước Trời. ⁵ Ai tiếp đón một em nhỏ như em này vì danh Thầy, là tiếp đón chính Thầy.” (Mt 18,2-5)

Bài Suy Gẫm số 193. Điểm 2: Người Thầy Phải Thay Thế Các Phụ Huynh.

Một trong những bồn phận chính của bậc làm cha làm mẹ là giáo dục con cái theo tinh thần Kitô giáo, và dạy cho chúng biết về đạo thánh. Nhưng vì đa số không hiểu rõ nhiệm vụ của mình, kẻ thì bận rộn chăm lo gia đình và công chuyện làm ăn, kẻ khác thì không ngừng lo kiếm sống cho chính họ và cho con cái, nên họ không thể để tâm dạy dỗ con cái về những bồn phận của người Kitô hữu.

Trong đường hướng cần mật an bài hành vi của con người, Chúa Quan Phòng đã thay thế cha mẹ bằng những người có đủ kiến thức và lòng nhiệt thành, để đưa con trẻ đến sự nhận biết Thiên Chúa và những mầu nhiệm của Người, – những con người biết đem hết khả năng, chăm lo đặt trong tim của những trẻ ấy “*nền móng* [của đạo và sự sùng kính Kitô giáo] *như một kiến trúc sư lành nghề... theo ơn Thiên Chúa đã ban...*” (1Cr 3,10); không có sự cứu giúp của những con người ấy, hẳn một số lớn con trẻ sẽ bị bỏ rơi.

Vậy, Anh [Chị] Em là những người đã được Thiên Chúa gọi làm thừa tác vụ ấy, Anh [Chị] Em hãy dùng năng khiếu mô phạm, tùy theo ân sủng Chúa đã ban, mà truyền đạt, khuyên nhủ và khích lệ những trẻ đã được giao phó cho Anh [Chị] Em chăm sóc và phải cẩn trọng dẫn dắt, ngõ hầu, đối với chúng, Anh [Chị] Em chu toàn bồn phận chính yếu của bậc làm cha làm mẹ đối với con cái của họ.

Today’s readings call us to true religion and a genuine conversion of heart. If we have a “humbled, contrite heart,” then we can commit to change our whole selves through prayer and fasting. In our world today, the practice of religion is often regarded as part of our private lives, something to be kept to ourselves, which should not affect our dealings with others. However, our prayer and our religious observances should permeate our whole lives. This will mean addressing how the way we live affects all people. Two important phrases are significant in this text “When the days drew near for Jesus to be taken up” indicating that Jesus is reaching the end. The second phrase “he set his face to go to Jerusalem” indicating that Jesus with unswerving determination is heading to his death on the cross at Calvary. The two volatile and volcanic “sons of thunder”, James and John,

want Jesus to come down from heaven and burn these Samaritans. Jesus views rejection differently. We must show compassion even in the face of hostility. How do I respond to rejection?

Ngày 2/10/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXVI Thường Niên

G 9,1-12.14-16 - Lc 9,57-62

Các Thiên Thần Hộ Thủ

Xh 23,20-23 - Mt 18,1-5.10

¹⁰ “Anh em hãy coi chừng, chớ khinh một ai trong những kẻ bé mọn này; quả thật, Thầy nói cho anh em biết: các thiên thần của họ ở trên trời không ngừng chiêm ngưỡng nhan Cha Thầy, Đấng ngự trên trời.” (Mt 18,10)

Bài Suy Gẫm số 172. Điểm 2: Các Thiên Thần Trợ Giúp Chúng Ta.

Những ơn các thiên thần trợ giúp chúng ta thật nhiều vô kể. Các ngài gọi cho chúng ta nhiều ý tưởng thiện hảo, giúp đưa chúng ta đến cùng Thiên Chúa; các ngài giục chúng ta ăn năn đền tội; các ngài trình lên Thiên Chúa những kinh nguyện của chúng ta; các ngài cầu thay nguyện giúp chúng ta, và cung cấp cho chúng ta biết bao điều tốt lành, khó mà kể hết được. Đức Vua-Ngôn sứ tóm gọn các ân sâu nghĩa nặng ấy như sau: “*Thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng cho bạn khỏi vấp chân vào đá*” (Tv 91[90],12), tức không để linh hồn Anh [Chị] Em phạm một tội nhẹ nào; “*Bạn có thể giẫm lên hùm thiêng rắn độc, đạp nát đầu sư tử khủng long*” (Tv 91[90],13), nghĩa là dưới sự hướng dẫn của các ngài, những sự tấn công của ma quỷ không thể làm chúng ta bị tổn thương.

Vậy chúng ta không có gì phải sợ khi được các thiên thần của Thiên Chúa bảo trợ và dẫn dắt; vì theo lời của thánh Bernardô: “Các thiên thần không đành để chúng ta bị cám dỗ quá sức; và trong hoàn cảnh quá khó khăn ngặt nghèo, các ngài sẽ ‘tay đỡ tay nâng’ để chúng ta vượt qua mọi gian khổ mà không hề hấn gì”. Trên con đường cứu rỗi, Anh [Chị] Em sẽ vượt qua những trở ngại một cách dễ dàng biết bao, nếu có phước được ôm ấp bởi những đấng bảo vệ như thế!

We do not know what finally happened to these three would be disciples. The first was prepared to follow Jesus but was not prepared to risk it. The second was invited by Jesus but was far too attached to his family and filial duties. The third wanted to follow Jesus but procrastinated. We cannot follow Jesus without risking because “the absence of risk is a sure sign of mediocrity”. Neither can we follow Jesus if we are too attached to home and family, even if these attachments are legitimate, because no one can be the absolute

canter of our life. We cannot follow Jesus if we put off to tomorrow what has to be done today or put off to later what has to be done now. Grace delayed is grace lost.

Ngày 3/10/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXVI Thường Niên

G 19,21-27 - Lc 10,1-12

¹ Một hôm, Chúa Giêsu chỉ định bảy mươi hai môn đệ khác, và sai các ông cứ từng hai người một đi trước, vào tất cả các thành, các nơi mà chính Người sẽ đến. ² Người bảo các ông: “Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt lại ít. Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về.” (Lc 10,1-2)

Bài Suy Gẫm số 199. Điểm 2: Người Thầy Noi gương Chúa Giêsu Kitô Và Các Tông Đồ.

Điều chứng tỏ chức năng dạy đạo nói trên là trọng đại, là việc các thánh giám mục của Giáo hội sơ khai xem chức năng ấy như là nhiệm vụ chính yếu của họ, khi họ lấy làm vinh dự được dạy giáo lý cho các dự tòng và tân tòng. Thánh Cyrillô, thượng phụ thành Giêrusalem, và thánh Augustinô, đã để lại các sách giáo lý do chính các ngài viết và giảng dạy, và đã được sử dụng để dạy học, bởi các linh mục giúp các ngài trong công tác mục vụ. Thánh Giêrônimô, người có kiến thức uyên bác, trong lá thư gửi cho Leta, chứng tỏ ngài cảm thấy vinh hạnh dạy giáo lý cho một cậu bé còn hơn làm gia sư cho một hoàng đế vĩ đại. Ông Gerson, vị chương án nổi tiếng của Đại học Paris, đã rất quý trọng chức năng này, và chính ông đã hành nghề ấy.

Lý do khiến các thánh vĩ đại này hành động như thế, là vì đó là chức năng đầu tiên Chúa Giêsu Kitô đã trao cho các thánh Tông đồ; bởi thánh Luca kể rằng, ngay khi Chúa Giêsu vừa chọn xong các Tông đồ, “*Người sai các ông đi rao giảng Nước Thiên Chúa*” (Lc 9,2). Đó cũng là chức năng Chúa Giêsu căn dặn họ rất rõ ràng, ngay trước khi Người từ giã họ: “*Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép Rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, và Chúa Con, và Chúa Thánh Thần*” (Mt 28,19).

Đó là điều đầu tiên thánh Phêrô đã làm trong Đền Thờ Giêrusalem, sau khi Thánh Linh ngự xuống, khiến ngay ba ngàn người bắt đầu tin vào Chúa Giêsu Kitô. Đó cũng là ngành nghề đặc biệt của Thánh Phaolô, như có thể thấy qua các bài giảng thuyết của ngài ở hội đường Areopagus, và qua các bài ngài giảng trước mặt các ông Felix và Festus, như đã chép trong sách ‘Công vụ Tông đồ’. Thậm chí Thánh Phaolô chứng tỏ cho các tín hữu thành Côrintô thấy nỗi khổ của ngài khi đến với họ mà chẳng giúp ích gì, trong việc giảng dạy giáo lý cho họ.

Nhưng Chúa Giêsu Kitô đã không chỉ giao cho các Tông đồ việc giảng dạy giáo lý, mà chính Người cũng đã làm việc này và giảng dạy các chân lý chính yếu của đạo chúng ta, như được kể lại trong rất nhiều đoạn của sách Tin Mừng, trong đó Người nói cùng các Tông đồ: *“Thầy còn phải loan báo Tin Mừng Nước Thiên Chúa cho các thành khác nữa, vì Thầy được sai đi cốt để làm việc đó”* (Lc 4,43).

Cũng vậy, Anh [Chị] Em hãy tự nhủ rằng, chính vì lẽ ấy mà Chúa Giêsu Kitô đã sai Anh [Chị] Em đi, và Giáo hội, mà Anh [Chị] Em là những thừa tác viên, đang thu dụng Anh [Chị] Em. Vậy Anh [Chị] Em hãy có sự chuyên chú cần thiết để chu toàn sứ vụ này, với lòng nhiệt thành và đạt sự thành công, sánh được với tầm mức của các thánh, khi các ngài đã thi hành công vụ.

We are God’s special creation. It is God who fashions us and who breathes life into us. And how do we respond to this great gift of life? When faced with the many choices we have to make, do we respond in the way of the first man and woman in Genesis, by being swayed by those around us, or do we try and follow Jesus’ example and put our relationship with God first? It is difficult: our culture whispers in our ear that, never mind, we cannot survive without the latest mobile phone, television or car. At times we think the only way to get on is to be seen doing great things and sharing them on social media. What seems to come first is worshipping the gods of our world – be it celebrities, consumer goods or personal fitness regimes. When making decisions, rather than looking to the word of God, our reference point is sometimes “what’s in it for me?”. We need to pray along these lines for “more things are wrought by prayer than this world dreams of”.

Ngày 4/10/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXVI Thường Niên

G 38,1.12-21; 40,3-5 - Lc 10,13-16

Thánh Phanxicô Assidi

Hc 50,1.3-7 hoặc Gl 6,14-18 - Mt 11,25-30

²⁵ Khi ấy, Đức Giê-su cất tiếng nói: *“Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết mầu nhiệm Nước Trời, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn.”* ²⁶ *Vâng, lạy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha.”* (Mt 11,25-26)

Bài Suy Gẫm Số 173. Điểm 2: Thánh Phanxicô Muốn Mình Trở Thành Người Nghèo.

Thánh Phanxicô không chỉ bằng lòng với việc yêu thương người nghèo mà thôi, ngài còn muốn là người bần cùng, thoát khỏi thế sự. Đây là dịp để ngài được như sở nguyện:

một hôm, thân phụ ngài than phiền vì ngài phát cho người nghèo quá nhiều tiền của; ngài liền đi cùng người cha đến gặp Đức Giám mục, để công khai và trước mặt vị chức sắc, từ bỏ phần gia tài được thừa hưởng; rồi như để cho việc làm đi đôi với lời nói, ngài cởi bỏ hết trang phục, bỏ nhà ra đi để mãi mãi không trở lại. Từ ấy ngài nguyện cắt đứt mọi thú vui và tiện nghi ở đời, luôn sống một cách siêu thoát, nên ngài thường lặp lại câu: ‘*Lạy Thiên Chúa, Chúa là tất cả những gì con có!*’; vì khi chúng ta từ bỏ tất cả ở đời vì Thiên Chúa, chúng ta sẽ chỉ còn có Thiên Chúa, và lúc ấy chúng ta sẽ sở hữu Người một cách viên mãn.

Vì thánh Phanxicô đã tìm thấy sự khó nghèo và trần trụi hoàn toàn nơi Chúa Giêsu Kitô giáng sinh, chịu khổ nạn và chết trên thập giá, nên ngài đặc biệt sùng kính hai màu nhiệm đó, và cứ mỗi năm, ngài mừng lễ thật sốt sắng, trong tâm tư hòa hợp với Chúa Giêsu sinh ra và chết trong sự khó nghèo cùng cực.

Anh [Chị] Em hãy học nơi thánh nhân lòng yêu mến đức nghèo khó và cách sống siêu thoát mọi sự: càng từ bỏ các tạo vật, Anh [Chị] Em càng có Thiên Chúa và tình yêu của Người. Chắc Anh [Chị] Em sẽ nói như thánh Augustinô khi nhận xét về chính mình, trước khi hoán cải: ‘*Thế đấy! ... Chỉ những thứ lặt vặt lại ngăn không cho tôi thuộc trọn về Thiên Chúa!*’

Greater privileges only bring greater responsibilities and greater judgment. Korazin, Bethsaida and Capernaum in spite of their greater “light” rejected the Messiah. Similarly, our cities with a multiplicity of churches and Bibles in every home will have no excuse on Judgment Day if they do not repent and believe. Does this not make us more responsible to the Lord for all the good teaching we have had and the fact that we have a Bible to read. Think of those in other parts of the world who have never heard and those who do not even possess a Bible. Any person living in the United States can tune in to radio or television and hear the Gospel almost every day. Doesn’t it stand to reason that there is going to be greater judgment for people in our country than in parts of the world where they haven’t had this opportunity? When we fail to respond to God either by indifference, or worse still by opposition, we are bound to suffer disastrous consequences. It might be good to pause and ponder: What are the “miracles” Jesus has wrought in my life? Am I aware of them and have I responded with sincere conversion?

Ngày 5/10/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXVI Thường Niên

lê: Br 4,5-12.27-29 chẵn: G 42,1-3.5-6.12-16 - Lc 10,17-24

¹⁸ Đức Giê-su bảo các ông: “Thầy đã thấy Xa-tan như một tia chớp từ trời sa xuống. ¹⁹ Đây, Thầy đã ban cho anh em quyền năng để đạp lên rắn rết, bọ cạp và mọi thế lực Kẻ

Thù, mà chẳng có gì làm hại được anh em. ²⁰ *Tuy nhiên, anh em chớ mừng vì quỷ thần phải khuất phục anh em, nhưng hãy mừng vì tên anh em đã được ghi trên trời.*” (Lc 10,18-20)

Bài Suy Gẫm số 208. Điểm 1: Phần Thưởng Trên Trời Của Một Tu Sĩ La San Sê Ra Sao.

Thánh Phaolô đã trách các tín hữu thành Côrintô, vì họ đã nói: “*Tôi, tôi thuộc về ông Phaolô*” và người khác: “*Tôi, tôi thuộc về ông Apollo*”, còn ngài thì bảo với họ rằng “*ai nấy sẽ được thù lao theo công khó của mình*” (1Cr 3,4.8). Điều ấy phải làm cho Anh [Chị] Em mừng tượng rằng hạnh phúc của Anh [Chị] Em trên Thiên Đàng, sẽ lớn hơn hạnh phúc của những người chỉ lo phần rỗi cá nhân, và còn lớn hơn nhiều, căn cứ vào số học sinh Anh [Chị] Em đã dạy và đã chiêu mộ cho Thiên Chúa. Theo lời vị Tông đồ, “*công việc của mỗi người*” – tức là của những ai đã góp công vào ngôi nhà Giáo hội – “*sẽ được phơi bày ra ánh sáng. ... Ngày của Chúa sẽ cho thấy công việc đó, vì ngày ấy tỏ rạng trong lửa; chính lửa này sẽ thử nghiệm giá trị công việc của mỗi người*” (1Cr 3,13). Nhất là công việc của những ai đã dạy học trò, và đã rèn luyện nơi chúng lòng sùng đạo, sẽ được mọi người biết rõ; khi đó, người ta sẽ thấy ai là kẻ đã giáo dục các em trong tinh thần Kitô giáo, ai là kẻ đã tạo cho chúng lòng mộ đạo vững chắc. Sẽ rất dễ phân biệt các người ấy với những ai đã chẳng luyện cho các trẻ thói quen tốt, đã chệnh mảng trong cách đối xử với chúng. Thánh Tông đồ nói: “*Công việc xây dựng của ai tồn tại trên nền*” – tức của người đã lưu tâm chăm sóc để các học sinh đạt được lòng đạo đức không suy suyển, – “*thì người ấy sẽ được lĩnh thưởng*” (1Cr 3,14).

Vậy Anh [Chị] Em hãy lưu ý rằng Anh [Chị] Em càng tác động hiệu quả trên tâm hồn của những trẻ được giao cho Anh [Chị] Em chăm sóc bao nhiêu, thì phần thưởng của Anh [Chị] Em trên Thiên Đàng sẽ càng lớn hơn bấy nhiêu. Đó là cảm nghĩ của thánh Phaolô, khi ngài viết cho các tín hữu thành Côrintô: “*Anh em là niềm vinh dự của chúng tôi trong Ngày của Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng ta*” (2Cr 1,14) Anh [Chị] Em cũng có thể nói như thế về học sinh của mình, rằng, vào ngày phán xét, chúng sẽ là vinh quang của Anh [Chị] Em, nếu Anh [Chị] Em đã dạy dỗ chúng cho đàng hoàng, và nếu chúng biết tận dụng lời chỉ dạy đó, bởi những chi tiết trên, sẽ được phơi bày ra trước mặt mọi người. Như thế, Anh [Chị] Em sẽ hưởng lấy vinh quang, nhờ đã có công dạy tốt, không chỉ trong ngày ấy, mà còn mãi mãi cho đến muôn đời, bởi vì ánh vinh quang Anh [Chị] Em mang lại cho đám trẻ, sẽ dội sang Anh [Chị] Em. Vậy Anh [Chị] Em hãy lo chu toàn bổn phận cho thật tốt, đến nỗi có thể tận hưởng phúc lợi ấy.

When the disciples were sent out, they went with some fear and trepidation. They were sent out as lambs among wolves, were to carry nothing, to meet with opposition, rejection and even death. But when they return, they come back with joy carrying their sheaves. The seventy-two rejoice at the success in their ministry. Jesus reminds them of a greater success: their names have been written in heaven, they have been saved. Jesus himself rejoice in the Spirit at the sovereignty of the Father who saves all through his son. Success comes from God. We must be faithful to the mission he has entrusted to us. Initially, what appears difficult, with God's grace is finally overcome. Indeed, when the Lord sends us on his mission, he always rewards us.

Ngày 6/10/2024

CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN Năm B

St 2,18-24 - Dt 2,9-1 - Mc 10,2-16

¹⁴ Thấy vậy, Người bực mình nói với các ông: “Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cản chúng, vì Nước Thiên Chúa là của những ai giống như chúng. ¹⁵ Thầy bảo thật anh em: Ai không đón nhận Nước Thiên Chúa với tâm hồn một trẻ em, thì sẽ chẳng được vào.” ¹⁶ Rồi Người ôm lấy các trẻ em và đặt tay chúc lành cho chúng. (Mc 10,14-16)

Bài Suy Gẫm số 193. Điểm 3: Người Thầy Phải Lo Cứu Rồi Các Học Sinh.

Không những Thiên Chúa “muốn cho mọi người nhận biết chân lý”; mà Người còn muốn tất cả họ “được cứu độ ...” (1Tm 2,4), và Người không thể thật sự muốn điều ấy, mà không cấp cho họ phương tiện để đạt mục đích, tức là không cung cấp cho con trẻ những thầy giáo có thể góp phần thực hiện kế hoạch ấy đối với chúng. Thánh Phaolô nói, đây “là cánh đồng của Thiên Chúa, là ngôi nhà Thiên Chúa xây lên” (1Cr 3,9), và chính Anh [Chị] Em là những người đã được Thiên Chúa chọn để phụ giúp Người trong công trình, bằng cách công bố cho con trẻ Tin Mừng của Chúa Con, với những chân lý chứa đựng trong đó.

Vì thế, theo thánh Phaolô, Anh [Chị] Em phải “coi trọng chức vụ của mình, mong sao nhờ vậy mà ... cứu được một số anh em đó” (Rm 11,13-14); vì “Thiên Chúa đã trao cho anh em chức vụ hòa giải ... đã cho thế gian được hòa giải với Người ..., và giao cho anh em công bố lời hòa giải”, anh em hãy khuyến bảo họ “như thể chính Thiên Chúa dùng anh em mà khuyến dạy” (Rm 11,18-20); Người đã tiền định để Anh [Chị] Em công bố cho các linh hồn trẻ ấy những chân lý của Tin Mừng, mang lại cho chúng những phương tiện cứu rỗi vừa tầm tay.

Hãy dạy cho chúng những điều ấy, “*không phải bằng lời lẽ khôn khéo, để thập giá Đức Kitô khỏi trở nên vô hiệu*” (1Cr 1,17), làm cho tất cả những gì Anh [Chị] Em nói, sẽ không sinh được một hoa quả nào trong tâm tư của chúng. Vì những đứa trẻ này rất chất phác và phần lớn thiếu giáo dục, nên những ai giúp cứu hộ chúng phải hành động một cách đơn sơ, sao cho mọi lời lẽ được rõ nghĩa và dễ hiểu.

Vậy Anh [Chị] Em hãy trung thành với cách làm ấy, hầu có thể đóng góp, theo như Thiên Chúa đòi hỏi, vào phần rỗi của những người đã được giao phó cho Anh [Chị] Em.

When the Pharisees tested Jesus on this controversial issue of divorce, His response focused on the “one fleshness” of a married couple. In Jesus’ time, a man could divorce his wife for the slightest offense. Jesus’ asserts people have corrupted God’s definition of marriage: that one man and one woman become unified by a covenant made before God. God who ‘from the beginning’ in his love created these two individuals now calls them together to commit without reserve to a lifelong union of hearts, so that they are no longer two, but one flesh. The solution to marriage difficulties is not desertion, but forgiveness and a rekindling of love. Technically speaking, Jesus implies that he disapproves of divorce. More plainly, he says that divorce contravenes God’s design as expressed in Genesis 1-2. Later, the disciples privately asked Jesus to explain His answer. As was His custom, once He was alone with the disciples, Jesus underscored the salient part of His teaching. He clearly stated that marriage is to be a permanent bond between one man and one woman. To break it off and marry another is adultery. Jesus affirmed (and still affirms) the permanence of the marriage bond. But He also acknowledged that because of the depravity of the human heart, the marriage bond might be severed under certain circumstances. What are those circumstances? That requires us to turn to the “exception clause”. Children are the fruits of marriage. Living on the edge of society, children had no social status and no legal rights. Therefore, welcoming those who had no honour, who were powerless, was necessary to enter the kingdom of God. God is experienced not in power but in weakness.

Ngày 7/10/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Gl 1,6-12 - Lc 10,25-37

Đức Mẹ Mân Côi

Cv 1,12-14- Gl 4,4-7 - Lc 1,26-38

³⁸ *Bấy giờ bà Ma-ri-a nói với sứ thần: “Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Người thực hiện cho tôi như lời sứ thần nói.” Rồi sứ thần từ biệt ra đi. (Lc 1,38)*

Bài Suy Gẫm số 151. Điểm 3: Những Lối Thực Hành Lòng Mộng Mến Đối Với Mẹ Maria.

Nắm chắc sự sùng kính đặc biệt dành cho Đức Trinh Nữ sẽ chẳng ích lợi gì bao nhiêu, nếu chúng ta không biết lòng sùng kính đó là gì, nếu chúng ta không hóa nó nên công hiệu, hay thậm chí nếu chúng ta không biểu thị nó mỗi khi có dịp. Vì Mẹ trỗi vượt trên mọi tạo vật, nên chúng ta phải sùng kính Mẹ hơn tất cả các thánh khác, cho dù các vị ấy là ai. Chúng ta biểu lộ lòng tôn kính các thánh ở một thời điểm nào đó, vào ngày nào đó trong năm; nhưng lòng tôn kính mà chúng ta phải có đối với Đức Trinh Nữ Rất Thánh phải là liên tục.

Vì thế trong Dòng chúng ta, những mục sau đã trở thành Qui Luật: 1) Không ngày nào mà không lần hạt, và luôn luôn chuỗi khi đi ngoài đường; 2) phải long trọng cử hành tất cả các lễ của Đức Trinh Nữ; 3) sự cung kính buộc chúng ta phải giữ mũ và cúi đầu mỗi khi tên của Mẹ được xướng, hoặc khi chúng ta đi qua bức tượng hình của Mẹ; 4) phải nhận Mẹ là Vị Bảo Trợ chính của Dòng chúng ta; phải đặt mình dưới sự che chở của Mẹ mỗi ngày, sáng, chiều, sau giờ nguyện gẫm và sau mỗi giờ kinh; phải chạy đến cùng Mẹ – sau khi đã đến cùng Thiên Chúa – và đặt nơi Mẹ trọn lòng tin tưởng; 5) kêu xin Mẹ trong những lúc khốn quẫn nhất, xem Mẹ như là đệ nhất trạng sư trước tòa Thiên Chúa, sau Chúa Giêsu Kitô.

Chúng ta có trung thành với tất cả các lối thực hành lòng sùng kính dành cho Đức Trinh Nữ đã được kể trên không? Chúng ta chu toàn chúng như thế nào? Chúng ta có theo đúng đường hướng đã được đề nghị như trên không? Chúng ta đừng bỏ sót điều chi, nếu chúng ta muốn nhận dồi dào ân sủng, nhờ công nghiệp của Đức Trinh Nữ Rất Thánh.

The Good Samaritan is one of Jesus' most famous parables. It's so famous that secular culture still gives the name Good Samaritan to someone who goes out of their way to do a selfless good deed. It also provides a helpful illustration of the moral life, what the Catechism calls life in Christ. To live a fulfilling life in Christ, we need to choose good things for the right reasons and under the right circumstances. Begrudgingly doing good for someone else isn't nearly as fulfilling or good as doing it out of love. Doing good for someone else to get praise and attention also isn't as fulfilling or good as doing it out of love. T.S. Elliot famously wrote, "The last act is the greatest treason. To do the right deed for the wrong reason." If the Good Samaritan helped the man in the story just so that people would think he was a nice guy, the story would not be as compelling. It is his free and upright intention that infuses this story with its power to inspire. The challenge for us is to do good for the right reason. Do we go to Mass, complete our Faith Formation lessons, do the laundry and the dishes, because we feel we have to? Or we do those things as acts of love toward God and our family? A good deed done is a good thing indeed, but a good deed done for the right reason is morally excellent.

Ngày 8/10/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Gl 1,13-24 - Lc 10,38-42

³⁸ Một hôm, Đức Giê-su vào một làng kia. Có một người phụ nữ tên là Mác-ta đón Người vào nhà. ³⁹ Cô có người em gái tên là Ma-ri-a. Cô này cứ ngồi bên chân Chúa mà nghe lời Người dạy. (Lc 10,38-39)

Bài Suy Gẫm số 147. Điểm 2: Sự Tận Tâm Của Thánh Mácta Dành Cho Chúa Giê-su.

Thánh nữ rất biết ơn trước lòng ưu ái của Chúa Giê-su Kitô; mỗi lần Người giảng phúc ghé thăm, cô chăm chỉ dọn bữa và phục vụ Người với tất cả tấm lòng kính yêu. Sự vồn vã mà cô tỏ bày khi tất bật lo hầu hạ Chúa Giê-su Kitô, còn cô em gái Maria cứ ngồi bên chân Thiên Chúa mà nghe lời Người dạy, buộc cô mở miệng than: “*Thưa Thầy, em con để mình con phục vụ, mà Thầy không để ý tới sao? Xin Thầy bảo nó giúp con một tay!*” (Lc 10,40); rõ ràng không gì khiến cô hết sức quan tâm hơn việc long trọng tiếp đãi Chúa Giê-su. Cũng thế, cô quá mến yêu tôn sùng Người, đến nỗi “*vừa được tin Chúa Giê-su đến – để cho Lazarô sống lại – cô liền ra đón Người*” (Ga 11,20).

Anh [Chị] Em có nồng nhiệt cho việc Rước Lễ, như thánh nữ Mácta nồng nàn đón tiếp Chúa Giê-su vào nhà và khoản đãi Người với phẩm vật quý của cô không? Khi rước Người vào nhà, Anh [Chị] Em phải bày tỏ sự cung kính bằng cách: một, không chấp nhận sự khiếm khuyết nào trong lòng; và hai, sốt sắng chuẩn bị tâm hồn để ra đón Người.

When it comes to the Lord, we shouldn't worry too much about preparing anything for Him. The preparation needed is just your human presence and spiritual presence because in that way the Lord is already satisfied with you. You don't have to prepare greatly or it doesn't have to be grand for the coming of the Lord because He is simple and He'd already be happy and contented with yourself. You only have to prioritize or focus on what is important or which is better than anything else and that is the Lord. He will be the one to lessen our worries. That's why we shouldn't occupy ourselves in anything else other than the Lord because He always comes first for us. He isn't a lavish type of person that needs to be pampered with grand preparations upon His arrival. Instead He insists in being just contented in what He has, that is us. What are our worries in life? The greatest sin of our world is not its lewdness but its busyness. In a fast forward culture, we fail to understand that there is more to life than merely increasing its speed.

Ngày 9/10/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Gl 2,1-2.7-14 - Lc 11,1-4

- Thánh Sr Huynh Jaime Hilario, Thánh Sr Huynh Cirilio Bertrán và Các Bạn, Tử Đạo

- Thánh Đônysiô, Giám Mục và Các Bạn, Tử Đạo

Bài Suy Gẫm số 175. Điểm 2: Thánh Đônysiô Nhiệt Thành Rao Giảng Tin Mừng.

Một khi đã theo đạo, ngài hết sức trung thành với ân sủng, đến nỗi ít lâu sau, ngài có đủ khả năng dạy đạo lại cho người khác; vì thế ngài chuyên lo rao giảng Tin Mừng. Đến xứ Gaules, ngài được chọn làm giám mục của thủ đô, và rao giảng say sưa như một vị tông đồ, đến nỗi một số lớn dân cư từ bỏ tà thần để tin vào Chúa Giêsu Kitô. Nhờ ngài, chúng ta phải cảm thấy có phúc đã tiếp nhận những hoa trái đầu mùa của đức tin chân thật, đã được biết Thiên Chúa mà ta phải thờ lạy! Có vinh dự nào mà chúng ta không dành cho ngài, nhất là trong ngày mà Hội Thánh mừng lễ của ngài! Có sự tri ân nào mà chúng ta không tỏ bày cho ngài, vì đã cho chúng ta một ơn quá trọng đại! Nhưng được ánh sáng đức tin soi dẫn sẽ không hữu ích lắm, nếu chúng ta không sống theo tinh thần Kitô giáo và không tuân thủ các phương châm của Tin Mừng! Mục đích chính của đức tin là thực thi điều mà chúng ta tin; vì vậy mà thánh Giacôbê đã nói: *“Đức tin không có hành động thì quả là đức tin chết”*. Ngài nói thêm: *“Bạn tin rằng chỉ có một Thiên Chúa duy nhất. Bạn làm phải. Cả ma quỷ cũng tin như thế và chúng run sợ ... Nhờ hành động mà con người được nên công chính, chứ không phải chỉ nhờ đức tin mà thôi”* (Gc 2,17.19.24).

Anh [Chị] Em hãy tin chắc rằng sự hoán cải cốt yếu là sự hoán cải của con tim; không có nó, sự hoán cải của tâm trí là hoàn toàn vô bổ. Vì thế, nếu Anh [Chị] Em miệt mài tìm cách gia tăng niềm tin của mình, thì phải nhằm làm cho lòng mộ đạo của Anh [Chị] Em thêm lớn mạnh.

The scripture contains the first part of ‘The Lord’s Prayer’ that we are all familiar with. In our lives, there are some days when we feel overwhelmed and happy, and there are some where we feel like God isn’t there anymore. Prayer is central to every situation. We should remember God when he blessed us with a wonderful day, not only when we feel like there is no other choice. Prayer is the acknowledgement that our need is not partial; it is total. When we pray, we strengthen our relationship with the Lord. We can be open when it comes to talking to Him, and as we ask for forgiveness we should also learn to forgive those who did us wrong. I believe that what’s being said in this Gospel is not really the standard but more of a guide, so we know that we can be fully transparent when we confess to God. What is your prayer intention today?

Ngày 10/10/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Gl 3,1-5 - Lc 11,5-13

⁵ Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Ai trong anh em có một người bạn, và nửa đêm đến nhà người bạn ấy mà nói: ‘Bạn ơi, cho tôi vay ba cái bánh, ⁶ vì tôi có anh bạn lỡ đường ghé lại nhà, và tôi không có gì dọn cho anh ta ăn cả.’” (Lc 11,5-6).

Bài Suy Gẫm số 37. Điểm 1: Phải Cầu Nguyện Cho Những Nhu Cầu Thiêng Liêng Của Các Học Sinh Chúng Ta.

Trong bài Tin Mừng của ngày hôm nay, Chúa Giêsu Kitô đưa ra một dụ ngôn để Anh [Chị] Em biết mình bị bó buộc phải quan tâm đến nhu cầu của những kẻ mà Anh [Chị] Em dạy dỗ. “Ai trong anh em có một người bạn, và nửa đêm đến nhà người bạn ấy mà nói: ‘Bạn ơi, cho tôi vay ba cái bánh vì tôi có anh bạn lỡ đường ghé lại nhà, và tôi không có gì dọn cho anh ta ăn cả’” (Lc 11,5-6).

Trong bài giảng về dụ ngôn này, thánh Augustinô nói rằng người bạn lỡ đường, là người đã đi theo con đường bất chính, đã tìm thỏa mãn những dục vọng trần tục, mà chẳng thấy được gì ngoài thói xấu, phù vân, bất hạnh và buồn phiền, nên đã đến với Anh [Chị] Em trong cơn khốn quẫn, mong được sự trợ giúp, và tin rằng Anh [Chị] Em đã nhận được ơn nâng đỡ người yếu đuối, dạy dỗ người ngu muội, sửa dạy kẻ phạm pháp. Người này đến với Anh [Chị] Em như một khách lữ hành mệt mỏi, van nài Anh [Chị] Em giúp đỡ trong cơn túng thiếu.

Đó là hoàn cảnh của những người mà Anh [Chị] Em phải dạy, của những kẻ mà Thiên Chúa Quan Phòng giao cho Anh [Chị] Em để được tập tành đạo hạnh. Chính Thiên Chúa đã dẫn họ đến với Anh [Chị] Em; chính Người buộc Anh [Chị] Em phải chịu trách nhiệm về phần rỗi của họ, khiến Anh [Chị] Em có bổn phận chu cấp cho họ mọi nhu cầu thiêng liêng: Anh [Chị] Em cũng phải nỗ lực thường xuyên về điều này.

The Gospel states that nothing is impossible if someone is persistent enough to achieve it. The message is as simple, keep trying, keep persisting and praying until you get the desired result you ask for. We should keep on praying to God, because He never gets tired of hearing our thanksgiving and requests. Even though Jesus doesn't always give us what we want, He nevertheless gives us what we truly need and what is really destined for us. There are times when we think that our prayer remains unanswered but we should not lose hope and give up. We should continue praying even though God may not give it today. At the appropriate time God always give us what we deserve. God answers persistent prayer, so never ever give up and keep on believing. Jesus said that God answers prayers when we seek and call upon His mercy. Then, should we just pray when we are in dire need?

Ngày 11/10/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Gl 3,7-14 - Lc 11,15-26

²⁵ “*Khi đến nơi, nó thấy nhà được quét tước, dọn dẹp hẳn hoi.* ²⁶ *Nó liền đi kéo thêm bảy thần khác dữ hơn nó, và chúng vào ở đó. Rốt cuộc tình trạng của người ấy lại còn tệ hơn trước.*” (Lc 11,25-26)

Bài Suy Gẫm số 19. Điểm 2: Nguyên Nhân Thứ Nhất Của Sự Che Giấu Trên Là Tính Kiêu Ngạo.

Điều thường ngăn cản người ta xưng các tội cho linh mục giải tội chính là lòng kiêu ngạo. Người ta cảm thấy xấu hổ khi để cho người khác thấy tận đáy lòng mình; thú nhận vài sự yếu đuối, sẽ chạm đến lòng tự ái của chúng ta; khi ấy sự tự ái sẽ làm cho ta câm miệng, bằng cách làm cho ta tin rằng sự thành thật thổ lộ với linh mục giải tội là một sự ô nhục, rằng qua sự thú nhận đó, vị này có thể giữ ấn tượng xấu về hạnh kiểm của chúng ta. Ma quỷ không hề bỏ lỡ cơ hội gọi lên cho ta những ý tưởng này; nó còn thổi phồng thêm để ngăn ngừa không cho mắt chúng ta vượt qua được sự bối rối mà việc thú lỗi gây nên.

Phương thuốc chữa cho tư duy nguy hiểm này là chấp nhận điều nhục khi đi xưng tội, tuân theo bí tích trong tinh thần đền tội, và trước tiên và một cách đơn sơ, bộc lộ cho linh mục giải tội những điều làm cho ta cảm thấy nhục nhã hơn hết.

“He who is not with me is against me, and he who does not gather with me, scatters.” We always remember Jesus in times of despair. We ask him things that our hearts want. Yet sometimes when our requests are answered and we’re happy in our lives, we tend to forget to thank him. We’re sinners, ignorant individuals, yet there he is, willing to open his arms to us if we ask for forgiveness. Despite everything Jesus never abandons us. Lord God, we have troubles and fears. We have doubts and downfalls. Cast them away Lord God. Help us to engage with you and be good followers. We know we don’t deserve your love and forgiveness because we’re nothing. We’re just no-bodies. Yet, your love for us makes us special.

Ngày 12/10/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXVII Thường Niên

Gl 3,22-29 - Lc 11,27-28

²⁸ Nhưng Người đáp lại: “Đúng hơn phải nói rằng: Phúc thay kẻ lắng nghe và tuân giữ lời Thiên Chúa.” (Lc 11,28)

Bài Suy Gẫm số 21. Điểm 3: Phải Ngoan Ngoãn Thi Hành Lời Các Bề Trên.

Anh [Chị] Em cũng buộc phải ngoan ngoãn thi hành những lời dặn bảo và mệnh lệnh của các Bề trên; vì như Thánh Gioan nói: “*Chúng ta nhận ra rằng chúng ta biết Thiên Chúa: đó là chúng ta tuân giữ các điều răn của Người*” (1Ga 2,3). Cũng vậy, dấu chỉ chính chứng tỏ Anh [Chị] Em nhận ra người ban lệnh cho mình có tư cách là Bề trên, là việc Anh [Chị] Em thực thi một cách mau mắn và chính xác, không chỉ những lệnh ngài ban, mà còn tất cả những điều ngài nói, cho dù đó chỉ là những lời căn dặn bình thường.

Như lời Thánh Gioan nói thêm: “*Ai nói rằng mình biết Thiên Chúa mà không tuân giữ các điều răn của Người, đó là kẻ nói dối, và sự thật không ở nơi người ấy*” (1Ga 2,4); cũng vậy, ai không làm theo mọi điều Bề trên dạy bảo, chứng tỏ bằng hành động rằng anh ta không nhìn nhận tư cách đó của ngài, – dù anh ta có nói rằng người đã truyền lệnh thực sự là Bề trên; vì điều cho biết anh ta đang hiệp nhất và lệ thuộc Bề trên, chính là việc anh ta có thi hành điều mà ngài dạy bảo hay không; cũng thế, theo lời của thánh Tông đồ trên, “*Hễ ai giữ lời Thiên Chúa dạy, ... thì biết được mình đang ở trong Thiên Chúa*” (1Ga 2,5).

Từ đó, Anh [Chị] Em hãy kiểm điểm xem mình phải cư xử như thế nào đối với những gì mà Bề trên bảo Anh [Chị] Em.

The Gospel shows that actions always speak louder than words. There are so many cases where we applaud God’s words, but we do not obey them. We simply hear them, give praise, and ignore them, or in worse case situations we disobey. God tells us that it is better to ‘do’ than ‘say’. An example of this kind of behaviour can be seen today, where most people praise acts of generosity. This is especially prevalent in social media. People will say kind words about the good Samaritan, but will not do as he does. The Gospel shows us that we should not only praise the Good Samaritan, but also follow his lead. Mary’s blessedness went well beyond merely her physical relationship with Jesus. Her bond with Jesus was rooted in her openness to the word of God. She heard the word of God and pondered it in her heart. “Mary heard God’s word and kept it, and so she is blessed. She kept God’s truth in her mind, a nobler thing than carrying his body in her womb.

Ngày 13/10/2024

CHÚA NHẬT XXVIII THƯỜNG NIÊN Năm B

Kn 7,7-11 - Dt 4,12-13- Mc 10,17-30

²⁹ Đức Giê-su đáp: “Thầy bảo thật anh em: Chẳng hề có ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, mẹ cha, con cái hay ruộng đất, vì Thầy và vì Tin Mừng, ³⁰ mà ngay bây giờ, ở đời này, lại không nhận được nhà cửa, anh em, chị em, mẹ, con hay ruộng đất, gấp trăm, cùng với sự ngược đãi, và sự sống vĩnh cửu ở đời sau.” (Mc 10,29-30)

Bài Suy Gẫm số 207. Điểm 3: Người Thầy Nhiệt Thành Thì Vui Sướng Đào Tạo Được Những Kitô Hữu Tốt.

Anh [Chị] Em còn phải chờ mong nhận một phần thưởng khác, mà Thiên Chúa sẽ ban trước cho Anh [Chị] Em ngay ở đời này, nếu như Anh [Chị] Em chuyên cần chu toàn bổn phận, và nếu bằng sự nhiệt thành của mình và ơn riêng của chức phận, Anh [Chị] Em biết làm cho các học sinh giữ vững tinh thần Kitô giáo: đó là Anh [Chị] Em sẽ đặc biệt được hài lòng thấy chúng trưởng thành và “*sống chừng mực, công chính và đạo đức ở thế gian này*” (Tt 2,12), biết tránh xa bạn bè xấu và biết làm điều thiện; vì những điều Anh [Chị] Em giảng dạy không chỉ gồm toàn lời nói, nhưng còn được kèm theo ân sủng chứa chan đổ xuống trên những đứa học trò biết hưởng ứng; kết quả là, về sau, chúng vẫn kiên định thực hành điều tốt. Sự kiên chúng bền tâm vững chí bày tỏ lòng sùng đạo, sẽ là niềm an ủi lớn cho Anh [Chị] Em, trong ý nghĩ rằng đức tin của chúng và lối giảng dạy của Anh [Chị] Em đã kết thành hoa trái, rằng tâm tư ấy khiến chúng được Thiên Chúa yêu dấu và đặt trong hàng ngũ những kẻ được chọn. Vui dường nào khi Anh [Chị] Em có thể dùng lời của thánh Phaolô để nói với các học sinh của mình: “*khi chúng tôi nói cho anh em nghe Lời Thiên Chúa [trong các giờ giáo lý], anh em đã đón nhận, không phải như lời người phàm, nhưng như lời Thiên Chúa, đúng theo bản tính của Lời ấy. Lời đó tác động nơi anh em là những tín hữu*” (1Tx 2,13) như có thể thấy rõ qua lối hành xử khôn ngoan mà các em vẫn tiếp tục sống! Vì lẽ ấy, khi được an ủi thấy các em bền đỗ trong sự sùng đạo, Anh [Chị] Em có thể nói rằng chúng là hy vọng, “*là niềm vui, là vinh dự*” (Pl 4,1) của Anh [Chị] Em trước mặt Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng ta.

Hãy xem điều sau đây như là một phần thưởng cao quý mà Thiên Chúa ban cho Anh [Chị] Em, ngay ở đời này: đó là, nhờ sự tồn tại của các trường học mà Người đã giao cho Anh [Chị] Em điều hành, Anh [Chị] Em chứng kiến sự gia tăng của đạo Kitô và lòng mộ đạo trong giáo dân, đặc biệt trong giới thợ thuyền và người nghèo; hãy tạ ơn Thiên Chúa mỗi ngày, nhờ Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng ta, Đấng đã vui lòng làm nên điều tốt lành và ban cho Giáo hội sự trợ giúp đó.

Anh [Chị] Em cũng hãy khấn khoản nguyện xin Người thuận tình ban cho Hội Dòng, ngày càng tăng trưởng và sinh hoa kết quả, ngõ hầu, như Thánh Phaolô nói, “*Thần Khí đổi mới tâm trí anh em, ... để thật sự sống công chính và thánh thiện*” (Ep 4,23-24).

We read that the rich man “went away sad, for he had many possessions.” Jesus lamented, “how hard it is for those who have wealth to enter the kingdom of God.” He said this, not

because wealth is a sin, but because it's so easy for those with wealth to rely on themselves rather than trust in God. We don't know what happened to the young man in Mark's Gospel after his encounter with Jesus. Change is never easy, but Jesus tells us that with God anything is possible. I like to think that the rich man went home and thought about what Jesus asked him to do. Even though he couldn't fully commit that day, perhaps he was able to take a first step by letting go of one possession, and then another and another. What is the first step that we can make today that will move us toward trusting God completely and giving of our whole self? What can we do today so that we don't walk away feeling sad? We want to give Jesus just what we want to, but not what He demands. We want to give Jesus part of our life but not our whole life! Attachment robs us of our freedom.

Ngày 14/10/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXVIII Thường Niên

Gl 4,22-24.26-27.31 – 5,1 - Lc 11,29-32

²⁹ Khi ấy, dân chúng tụ họp đông đảo, Đức Giê-su bắt đầu nói: “Thế hệ này là một thế hệ gian ác; chúng xin dấu lạ. Nhưng chúng sẽ không được thấy dấu lạ nào, ngoài dấu lạ ông Giô-na. ³⁰ Quả thật, ông Giô-na đã là một dấu lạ cho dân thành Ni-ni-vê thế nào, thì Con Người cũng sẽ là một dấu lạ cho thế hệ này như vậy”. (Lc 11,29-30)

Bài Suy Gẫm số 73. Điểm 2: Một Số Người Muốn Thấy Phép Lạ Nơi Anh Em Đồng Sự.

Nhiều người cũng muốn có điềm thiêng dấu lạ nơi anh em đồng sự; họ không chấp nhận sự việc những anh em đó làm khổ họ: điều này là không khả dĩ. Vì luật của Thiên Chúa – tức có tính bắt buộc – là khi nhiều người sống chung với nhau, thì họ phải chịu đựng những đau khổ họ gây ra cho nhau. Thánh Phaolô đã chứng tỏ điều này qua lời nói: “*Anh em hãy mang gánh nặng – nghĩa là những khiêm khuyết – cho nhau, như vậy là anh em chu toàn luật của Đức Giêsu Kitô*” (Gl 6,2).

Như vậy, đó là luật của Chúa Giêsu Kitô, mà chúng ta phải chu toàn; chịu đựng lẫn nhau, là một bổn phận bác ái, mà mỗi người chúng ta phải thực thi đối với anh em mình, nếu chúng ta muốn duy trì sự hiệp nhất với họ, và tỏ rõ qua cách cư xử rằng, chúng ta cùng họ, đều thuộc về một dòng tu, và như thế, chúng ta thông phần với mọi sự đau khổ họ đang gánh chịu.

Về phần chúng ta, chúng ta không tránh khỏi phải chịu sự khổ đau từ phía các anh em, vì không thể có hai người sống chung với nhau mà lại không gây đau khổ cho nhau ở một điểm nào đó; và vì chúng ta đã làm cho người khác đau khổ, thì cũng là đúng lý nếu chúng ta chịu khổ đau từ phía họ. Đó là gánh nặng mà Thiên Chúa đặt lên vai mọi người, một gánh nặng giúp cho người ta được cứu rỗi. Mặt khác, Chúa Giêsu Kitô, Đấng giúp đỡ

dàng vác lấy những gian truân cuộc đời, sẽ biến gánh nặng này, vốn có vẻ như một của nợ, trở nên thật nhẹ nhàng.

Vậy Anh [Chị] Em đừng tỏ ra là người không biết điều, thiếu lương tri, phản tinh thần Kitô giáo, khi một mực không muốn chịu khổ đau từ phía các anh em trong Cộng đoàn, vì như thế là Anh [Chị] Em đã thực sự đòi một phép lạ chưa từng nghe và phi thường nhất. Vậy trong suốt cuộc đời mình, Anh [Chị] Em đừng mong đợi điều này.

The Gospel for today is about signs, faith and forgiveness. It shows us how frequently we ask God for proof. At times we are even arrogant enough to demand proof of his existence and his love. This Gospel tells us, that firstly, one must always have faith in God and his plan even when one does not understand all that happens around him. Secondly if a person desires proof all he must do is look around and surely, he shall find it. Finally, despite our arrogance and demands, if we repent God shall always forgive. As Lasallians we must respect persons. This means that one must hold no resentment or prejudices against another person. Regardless of a person's race, religion or age, financial or social status, they should be treated with love and kindness. All people are made in the image and likeness of God and so they all possess a God given dignity. Any negative act committed against one of our brothers and sisters is a negative act committed against God.

Ngày 15/10/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXVIII Thường Niên

Gl 5,1-6 - Lc 11,37-41

Thánh Têrêxa Avila, Trinh Nữ, Tiến Sĩ Hội Thánh

Rm 8,22-27 - Ga 15,1-8

Bài Suy Gẫm số 177. Điểm 2: Thánh Têrêsa Yêu Mến Nồng Nàn Những Khổ Đau.

Trong chặng đời còn lại, thánh Têrêsa tiếp tục ước ao đau khổ, nhưng ngài không chỉ có ý muốn đơn thuần, mà còn quyết chí đi đến thực hành; ngài tập chịu đựng nhiều điều rất là kham khổ, làm việc đền tội gần như liên tục. Thiên Chúa còn phụ giúp ngài trong sự tha thiết mến yêu các khổ đau, bằng cách thử thách ngài trong nhiều năm, qua những cơn bệnh trầm kha gần như không buông tha ngài, qua những cơn cảm sốt mãnh liệt, những đợt khô khan của tâm hồn trong lúc nguyện gẫm, rất khó mà chịu đựng nổi. Qua đó, ngài không chỉ nếm được những sự âu yếm ngọt ngào, mà cả những điều cay nghiệt mà Thiên Chúa thỉnh thoảng để dành cho linh hồn mà Người yêu mến và muốn ân thưởng bằng những ơn phi thường và đặc thù nhất; Người đã ban những ơn trọng đại như vậy cho thánh nữ; vì sau những đợt khô khan gay gắt của tâm hồn, ngài được ơn tâm nguyện cao siêu, mà ngài còn để lại dấu vết rõ rệt trong những bài viết của ngài; những trang bút ký

này đã được phê chuẩn bởi những bậc vị vọng, và giới tín hữu xem chúng như là học thuyết từ trời xuống. Thiên Chúa còn ban cho ngài ơn này: một hôm, lúc ngài đang tâm nguyện, một thiên thần Sêraphin cầm một mũi tên đang cháy rực, đâm xuyên tim ngài, làm cho lòng ngài hóa ra nòng nhiệt, suốt đời cảm mến Thiên Chúa.

Thiên Chúa ân thưởng những linh hồn phó thác trọn vẹn cho Người và chịu nhiều đau khổ vì Người, như vậy đó. Nếu Anh [Chị] Em muốn hưởng những ơn mà Người chỉ dành cho bậc Người yêu quý, thì Anh [Chị] Em hãy hân hạnh để Người gây sàu não và thử thách Anh [Chị] Em; vì như Thánh Phaolô có nói: *“Vì Thiên Chúa thương ai thì mới sửa dạy kẻ ấy, và có nhận ai làm con thì Người mới cho roi cho vọt”* (Dt 12,6).

In Jesus' time, observing the law was strictly followed as the Pharisees were the religious leaders who drew up the rules. Jesus did not take the rules literally, but instead, observed the underlying meaning of the tradition. In this reading he refers to the spirituality and the inner goodness of the person. No matter how organized or clean the outside is, the inner person and his good acts are all that matters. The last statement of Jesus also tells us to be charitable and to always render our service to our fellow neighbors when they are needed most. What is important? Is it the intention or the outcome? Why? We humans tend to regard the exterior but God scrutinizes the heart. It is there that we meet God. Giving alms is the best antidote against greed.

Ngày 16/10/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXVIII Thường Niên

Gl 5,18-25 - Lc 11,42-46

⁴³ *“Khốn cho các người, hỡi các người Pha-ri-sêu! Các người thích ngồi ghế đầu trong hội đường, thích được người ta chào hỏi ở nơi công cộng. ⁴⁴ Khốn cho các người! Các người như mò mả không có gì làm dấu, người ta giẫm lên mà không hay.”* (Lc 11,43-44)

Bài Suy Gẫm số 76. Điểm 3: Những Ai Còn Vương Vấn Sự Đời, Là Còn Đầu Óc Của Thế Gian

Nhiều tu sĩ, sau khi rời bỏ thế gian, lại không chết với tất cả những gì thuộc về trần thế; bởi hoàn toàn chết đi với thế trần, là không còn thấy gì đẹp đẽ hay tốt lành trong đó. Tuy nhiên, một số tu sĩ thì sẵn sàng kết bạn với người đời, và nếu không thể gặp mặt, họ ưa bàn luận, hoặc sẵn sàng nghe ngóng tin tức, hay tỏ ra bận rộn về hạng người đó. Tu sĩ khác thì lại xúng xính với áo quần, lụa là gấm vóc, mũ nón, giày vớ v.v... hao hao như những thứ mà người đời thường dùng; nếu không thể có được những thứ đó, thì tu sĩ làm dáng hoặc có những điệu bộ có hơi hướng thế tục. Những người khác đôi khi đọc những sách tốt; nhưng lại cũng sẵn lòng đọc những tác phẩm bàn đến những điều, không hẳn là

xấu, nhưng chỉ thỏa mãn sự tò mò. Thậm chí có những tu sĩ bỏ ngoài tai những cấm đoán của Bề trên để vi phạm Luật Dòng, như đọc tạp chí, hút thuốc,... qua đường cung cấp thậm chí bất hợp pháp. Tất cả những hành vi đó chẳng thích hợp chút nào với những người đã dâng mình cho Thiên Chúa, đã cắt đứt quan hệ với thế gian, và đã chọn một lối sống theo Luật Dòng, ở trong một cộng đoàn tu. Cho dù những tu sĩ kiểu này có ra sức tham gia kinh kệ diễn ra nơi đó và chu toàn sứ vụ của họ, người ta vẫn còn có lý khi nói rằng, qua cách hành xử của họ, họ đã chưa chết cho thế gian, mà chỉ mới thiếp ngủ đối với đời sống thế tục. Thế mà chúng ta đã gia nhập cộng đoàn là chỉ để chết với thế tục, và từ bỏ tất cả những gì xảy ra ở thế gian.

Anh [Chị] Em hãy nghĩ kỹ điều đó, và trong tương lai, hãy chú ý sống theo ý hướng đó.

“You impose on people burdens hard to carry, but you yourselves do not lift one finger to touch them”. This Gospel shows how the Pharisees believed only in themselves and they practiced hypocrisy instead of love, mercy and compassion. Little did they know that God wanted them to be fair to other people and love Him. The Pharisees believed that they were the holy ones. They also claimed that they should be given respect by the other people. That’s why they wanted to have the best seats in the synagogue. The Pharisees were experts in the law and its implementation. However they themselves didn’t practice what they preached. How much of what we preach is in vain or not practiced? “the spirit of faith is a spirit that allows one to trust in God loving presence and providence, when acting out God’s will.” This means that we should always love God and trust Him with all our heart. Our life is a gift from God that shouldn’t be taken for granted, we should cherish it, and always seek guidance from the Lord. Seeking guidance is always done in our prayer moments.

Ngày 17/10/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXVIII Thường Niên

Ep 1,1-10 - Lc 11,47-54

Thánh Inhaxiô Antiôkhia, Giám Mục, Tử Đạo

Pl 3,17 – 4,1 - Ga 12,24-26

Bài Suy Gẫm số 102. Điểm 2: Thánh Ignaciô Yêu Mến Chúa Giêsu Kitô.

Vị thánh này được tràn đầy Thần Khí và lòng yêu mến Chúa Giêsu Kitô, đến nỗi ngài luôn miệng kêu danh thánh Người; bằng cách này ngài truyền lòng mến mộ của mình cho những ai theo học hoặc tiếp chuyện với ngài. Vì ngài đã hoàn toàn thuộc về Chúa Giêsu Kitô, và đã hiến mình để rao giảng Phúc Âm, ngài cũng muốn các tín hữu nghe ngài dạy giáo lý, phải một lòng một dạ gắn bó với Chúa Giêsu, và chỉ làm việc cho Người mà thôi.

Nếu Anh [Chị] Em yêu mến Chúa Giêsu Kitô hết mình, thì Anh [Chị] Em sẽ chăm chút giúp các trẻ mà Anh [Chị] Em huấn luyện nên các môn đệ của Người, ghi lòng tạc dạ tình yêu mến đối với Người. Vậy hãy giúp chúng năng nhớ tới Chúa Giêsu, vị Thầy tốt lành và duy nhất của chúng; cho chúng thường trò chuyện về Chúa Giêsu, chỉ khao khát Chúa Giêsu, và biểu lộ chỉ Chúa Giêsu mà thôi.

Today's Gospel talks about the conflict between Jesus and the other religious authorities during that time. They are criticizing Jesus. For me, today's Gospel is about not about being blind to wrong doings but doing what is right at all times. We need to teach our fellow men that God is always fair, and that our every action will always have corresponding consequences. I pray that we should always have God in our mind especially in justice related matters.

Ngày 18/10/2024

Thánh Luca, Tác Giả Sách Tin Mừng

2Tm 4,10-17 - Lc 10,1-9

¹¹ *Chỉ còn một mình anh Lu-ca ở với tôi. Anh hãy đem anh Mác-cô đi với anh, vì anh ấy rất hữu ích cho công việc phục vụ của tôi. (2Tm 4,11)*

Bài Suy Gẫm số 178. Điểm 2: Thánh Luca Rất Gắn Bó Với Thánh Phaolô.

Thánh Luca là người bạn chí cốt của thánh Phaolô, vì thế mà trong nhiều bức thư gửi cho các giáo đoàn và cho những người khác, vị Tông đồ dân ngoại đã nhắc: “*Anh Luca, thầy thuốc yêu quý ... gửi lời chào anh em*” (Cl 4,14) và thậm chí đã chọn ngài làm bạn đồng hành trong các chuyến đi công tác. Đây đúng là cơ hội có lợi cho thánh Luca, vì nhờ vậy, mà ngài đã được tham gia vào sự nhiệt tình hăng say, và tất cả mọi công trình của thánh Tông đồ, đã chứng kiến vô số người mà vị thầy đã giúp cải đạo, phải chịu những gian khổ trong nhiều cuộc hành trình dài và thường xuyên của người, để xây dựng Hội Thánh. Bởi thánh Phaolô rất thích chịu đau khổ, coi đó là một thú vui, nên cũng đã truyền cho thánh Luca sự ham thích hăm mình hành xác như vậy; người đồ đệ đã nhập tâm rất tốt điều ấy, đến nỗi Giáo hội công bố lời ngợi khen rằng “ngài luôn mang trong người sự hăm mình của Chúa Giêsu Kitô”. Ngài đã học được điều này ở thánh Phaolô, người đã nói về bản thân rằng: “*Tôi mang trên mình tôi những dấu tích của Chúa Giêsu*” (Gl 6,17).

Cũng như thánh Luca, Anh [Chị] Em sẽ là bạn chí tình của thánh Phaolô, nếu Anh [Chị] Em siêng đọc các thư vị Tông đồ đã viết, nếu Anh [Chị] Em rút ra các phương châm chính yếu, để nghiên cứu, chăm chỉ suy niệm, và tự hào đem chúng ra thực hành. Mỗi ngày, Anh [Chị] Em hãy cất công thực hành một thánh ý đặc biệt nào đó.

The Gospel tells us that we should be thankful for what we have and know what we deserve. We need to extend the widest range of help and spread the kindness and likeness of the Lord. This kindness does not know how to complain nor does it show negative actions towards what is being given to you. We need to learn to treat everything as a blessing. How do you know that you have enough? "...the spirit of faith is a spirit that allows one to trust in God's loving presence and providence when acting God's will." It means to have faith. It also means trusting God's will. God is present to those who are following and recognizing His will. Even in very difficult moments in our lives, we must learn how to trust, to trust that every pain will end. Everything will be made perfect.

Ngày 19/10/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXVIII Thường Niên

Ep 1,15-23 - Lc 12,8-12

¹¹ *"Khi người ta đưa anh em ra trước hội đường, trước mặt những người lãnh đạo và những người cầm quyền, thì anh em đừng lo phải bào chữa làm sao, hoặc phải nói gì, ¹² vì ngay trong giờ đó, Thánh Thần sẽ dạy cho anh em biết những điều phải nói."* (Lc 12,11-12)

Bài Suy Gẫm số 41. Điểm 1: Thế Gian Bắt Bớ Những Tội Tớ Của Thiên Chúa.

Trong Tin Mừng của ngày hôm nay, Chúa Giêsu Kitô tiên báo cho các tông đồ biết về những sự bắt bớ mà họ sẽ phải gánh chịu từ phía người Do Thái: *"Họ sẽ khai trừ anh em khỏi hội đường"* (Ga 16,2) và các buổi hội họp của họ, xem các môn đệ như những người tuyệt thông, không xứng đáng đối đáp với họ. Đó là cách người đời nhìn những người thuộc về Thiên Chúa, nhất là những kẻ đã xa lánh thế gian; người đời gây phiền hà, chửi rủa, nhục mạ, hành hạ hạng người này như những tên gian phi, chỉ vì như lời Đức Kitô nói, *"họ không thuộc về thế gian"* (Ga 17,14).

Bao lâu Anh [Chị] Em còn sống theo tinh thần của Dòng, và làm điều có ích cho tha nhân, Anh [Chị] Em phải chờ đợi bị đối xử như vậy; bởi vì ma quỷ thì căm ghét Anh [Chị] Em, còn thế gian vốn liên kết mật thiết với ma quỷ, nên cũng sẽ không thể nào chịu tha Anh [Chị] Em. Hãy giáng trả ngang đòn đối với thế gian: đó là cách tốt nhất để giữ mình trong sự mộ đạo, sự ẩn dật và xa lánh thế gian.

As Christians, we slowly discover that we are "imperfect beings". We learn, that most of the time, we are distorted by the demands of daily life and that we quickly become weak and cry out for help. But we must be reminded that "God's processes always require wrecking your[our] plans before your[our] plans wreck you[us]." Faith is something that

will exceptionally help us get through all those demands for we get to go places only by God's grace; that is why we must never be ashamed of proclaiming God and His plan of salvation, we must never deny the existence of Jesus in our hearts. He lives within us and we all know that. How do we make God known?

Ngày 20/10/2024

CHÚA NHẬT XXIX THƯỜNG NIÊN Năm B

Is 53,10-11- Dt 4,14-16 - Mc 10,35-45

³⁹ Các ông đáp: “Thưa được.” Đức Giê-su bảo: “Chén Thầy sắp uống, anh em cũng sẽ uống; phép rửa Thầy sắp chịu, anh em cũng sẽ chịu.” ⁴⁰ Còn việc ngồi bên hữu hay bên tả Thầy, thì Thầy không có quyền cho, nhưng Thiên Chúa đã chuẩn bị cho ai thì kẻ ấy mới được.” (Mc 10,39-40)

Bài Suy Gẫm số 124. Điểm 1: Chúa Giêsu Báo Trước Những Đau Khổ Cho Thánh Gioan.

Hai thánh Giacôbê và Gioan xin Chúa Giêsu Kitô “cho hai anh em chúng con, một người được ngồi bên hữu, một người được ngồi bên tả Thầy, khi Thầy được vinh quang”. Chúa Giêsu liền hỏi hai tông đồ trên có “uống nổi chén Thầy sắp uống không?” (Mc 10,37-38) Rồi Người nói tiếp là họ sẽ uống chén ấy, để chỉ ra rằng khi tuyên xưng danh Người, họ phải chịu những đau đớn khốc liệt, vượt sức chịu đựng. Điều đó đã xảy ra cho thánh Gioan nhiều lần một cách tàn bạo, dù chúng không làm ngài mất mạng.

Anh [Chị] Em hãy chiêm ngắm thánh Gioan như vị Tông đồ đã rao giảng Tin Mừng bằng những sự đau khổ cũng như bằng lời nói. Anh [Chị] Em hãy cảm tạ Thiên Chúa đã cho ngài nếm chén cay đắng của Người, như người môn đệ thân yêu, được đối xử như một người bạn đích thực.

Pride is something that we all struggle with. It was pride that caused the angel Lucifer to rebel against God and be kicked out of heaven and become the Devil. All because of pride, Adam and Eve also wanted to become God like, so they disobeyed Him and took the fruit they were commanded not to eat. Pride causes us to sin in so many ways each day. We think we deserve the best piece of cake or the biggest slice of pizza. We think we should get the best grade. We think we're better at our job than other employees. We want people to notice how well dressed we are, how funny or how wise we are. Pride turns us inward, the result being, we don't see the needs of the people around us and thus we don't serve them. Pride is a major issue in all of our lives and we are called to put pride aside if Jesus Christ is our Savior and Lord. Instead of struggling with pride we are

called to live with humility, while serving others and putting their needs before our own. Praise God that our Savior Jesus Christ is our perfect example of humility and service!

Ngày 21/10/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXIX Thường Niên

Ep 2,1-10 - Lc 12,13-21

²⁰ “*Nhưng Thiên Chúa bảo ông ta: ‘Đồ ngốc! Nội đêm nay, người ta sẽ đòi lại mạng người, thì những gì người sắm sẵn đó sẽ về tay ai?’*” ²¹ *Ấy kẻ nào thu tích của cải cho mình, mà không lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa, thì số phận cũng như thế đó.”* (Lc 12,20-21)

Bài Suy Gẫm số 206. Điểm 1: Người Thầy Sẽ Tính Số Về Việc Dạy Học Của Mình.

Thiên Chúa là Đấng đã kêu gọi Anh [Chị] Em vào thừa tác vụ làm vinh danh Người và đem lại cho con trẻ tinh thần khôn ngoan và minh trí, để mở mắt cho con tim của chúng nhận biết Người (x. Ep 1,17), sẽ đòi Anh [Chị] Em phải tính số với Người về việc có dạy dỗ tốt những học sinh Anh [Chị] Em dẫn dắt không; bởi đối với Anh [Chị] Em, đây là một bổn phận thiết yếu, và nếu Anh [Chị] Em bị luận phạt đã để cho chúng phải ngu dốt về đạo lý, thì Anh [Chị] Em sẽ chịu một hình phạt cũng nặng bằng với trường hợp chính Anh [Chị] Em bị ngu dốt về giáo lý vậy.

Như vậy, Anh [Chị] Em sẽ tính số cùng Thiên Chúa: liệu Anh [Chị] Em có trung thành dạy giáo lý mỗi ngày, suốt thời gian qui định chẳng; trong giờ đó, liệu Anh [Chị] Em có dạy học sinh những điều chúng cần phải biết, tùy theo tuổi và khả năng của chúng chẳng; liệu Anh [Chị] Em có bỏ bê vài đứa nào, dù chúng học dốt nhất, hay cũng có thể vì chúng nghèo nhất chẳng; liệu Anh [Chị] Em có thích riêng một vài trẻ nào, hoặc vì chúng giàu có hay dễ thương, hoặc vì tự nhiên chúng có điều chi khả ái hơn những trẻ khác chẳng.

Anh [Chị] Em sẽ trả lẽ về việc Anh [Chị] Em có dạy học trò cách tham dự thánh lễ và xưng tội cho sốt sắng không; liệu Anh [Chị] Em có thích dạy các môn kiến thức, như tập đọc, tập viết, toán số,... hơn cái môn quan trọng gấp bội, là môn giáo lý, góp phần nâng đỡ việc giữ đạo, và đối với Anh [Chị] Em là một bổn phận ràng buộc, – mặc dù Anh [Chị] Em không được xao lãng các môn kia chẳng. Anh [Chị] Em cũng sẽ tính số, liệu trong khi thi hành nhiệm vụ, Anh [Chị] Em có phí thời giờ làm những chuyện vô bổ chẳng, hoặc thậm chí làm chuyện có ích, nhưng không thuộc phạm vi bổn phận mình chẳng. Cuối cùng, liệu Anh [Chị] Em có lo tự học, trong thời gian dành cho việc soạn bài vở để dạy cho học sinh chẳng.

Bản kết sổ của Anh [Chị] Em có kê những điều ấy cách rõ nét, và Anh [Chị] Em có sẵn sàng để tường trình chưa? Nếu chưa, thì hãy thực hiện chúng ngay, và hãy nghiêm chỉnh

kiểm điểm về cách Anh [Chị] Em xử sự trong việc ấy; nếu về phần mình, Anh [Chị] Em có sự chênh mảng, thì hãy lấy quyết định nhất quyết sửa mình, và trước mặt Thiên Chúa, hãy nghiêm túc quyết tâm làm tốt hơn trong tương lai, hầu cái chết sẽ không bắt chột ập xuống Anh [Chị] Em đang trong tình trạng đáng tiếc như vậy.

God's words are actually the food of our soul. The Gospel is informative and teaches us a lot. It points out how we can get caught up in what we own and what other people have. It's all about greed and how possessions dominate and take us over. If we could only remember that wealth, honour and pride are the three obstacles to our faith. We are all equal in the eyes of God, and what we have is a gift, given to us not only for the good of ourselves but for the benefit of the world, the community and neighborhood. Wealth is just a temporary thing that will have little importance on judgement day. We should always remember that in this world it is not bad to be rich, but we should also be rich in faith, love and hope as these things can help us to nourish our faith and will always lead us closer to God. What is your real treasure in life?

Ngày 22/10/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXIX Thường Niên

Ep 2,12-22 - Lc 12,35-38

³⁷ “*Khi chủ về mà thấy những đầy tớ ấy đang tỉnh thức, thì thật là phúc cho họ. Thầy bảo thật anh em: chủ sẽ thất lưng, đưa họ vào bàn ăn, và đến bên từng người mà phục vụ.*”³⁸ *Nếu canh hai hoặc canh ba ông chủ mới về, mà còn thấy họ tỉnh thức như vậy, thì thật là phúc cho họ*”. (Lc 12,37-38)

Bài Suy Gẫm số 206. Điểm 3: Người Thầy Sẽ Tính Sổ Về Những Ý Định Và Cung Cách Của Mình.

Điều phải làm cho Anh [Chị] Em khổ tâm nhất, khi tính sổ với Thiên Chúa, không phải là những gì Anh [Chị] Em đã nói và đã làm; vì những lỗi trong hai phạm vi ấy thường rất dễ được Anh [Chị] Em hình dung và nhận rõ; nhưng trên hết, chính là ý hướng mà Anh [Chị] Em có, và cung cách mà Anh [Chị] Em bộc lộ, trong hai phạm vi trên. Về ý hướng, thánh Phaolô nói: “*Anh em có làm gì, nói gì, thì hãy làm hãy nói nhân danh Đức Giê-su*” (Cl 3,17), “*không phải để làm vừa lòng người phàm, mà để làm đẹp lòng Thiên Chúa*” (1Tx 2,4). Anh [Chị] Em phải chú ý đến điều ấy; nó là động cơ duy nhất Thiên Chúa muốn Anh [Chị] Em phải có trong công tác.

Thường Anh [Chị] Em hầu như không nghĩ tới điều trên, và lắm lúc, Anh [Chị] Em chẳng có ý hướng nào, hoặc nếu có, thì nó chỉ là ý hướng tự nhiên và của phàm nhân, thế chẳng đúng lắm ư? Thế thì chỉ khiêm khuyết ấy thôi, cũng làm hỏng tất cả công việc của

Anh [Chị] Em, cho dù tự nó có tốt mấy đi nữa, và cũng đủ để ngăn cản sự chúc lành của Thiên Chúa.

Anh [Chị] Em không khỏi tính sổ với Thiên Chúa về thừa tác vụ của mình; liệu Anh [Chị] Em có thi hành sứ mạng một cách khôn ngoan và nghiêm nghị, không tỏ ra thân mật quá trớn giữa thầy và trò không? Thánh Phaolô đã khuyên Titô, đệ tử của Ngài, có “*thái độ phải đàng hoàng*” (Tt 2,7) rất cần thiết cho một thừa tác viên của Tin Mừng. Sau lòng nhiệt thành lo việc dạy dỗ và giữ cho phong hóa được thanh cao, sự chín chu khiêm tốn trên là một trong những nhân đức hữu ích nhất cho những ai có trách nhiệm dạy dỗ thanh thiếu niên.

Tuy nhiên Anh [Chị] Em đừng bỏ qua việc tính sổ về đức kiên nhẫn và sự tiết chế các cảm xúc của Anh [Chị] Em (x. 2Tm 2,24-25), vì đó cũng là một điểm rất quan trọng Anh [Chị] Em phải lưu tâm, nhất là khi con trẻ mà Anh [Chị] Em chịu trách nhiệm làm điều gì sai quấy, và Anh [Chị] Em buộc phải khiển trách hoặc sửa phạt. Lúc ấy, không gì khiến Anh [Chị] Em phải cảnh giác hơn, để không cho các xúc cảm thoát vòng kiểm tỏa.

Đó phải là một trong những mục chính của việc kiểm điểm phải trình cho Thiên Chúa, khi Người đòi Anh [Chị] Em báo cáo về công tác. Anh [Chị] Em hãy hết sức nghiêm túc nghĩ đến chuyện ấy vậy.

The Gospel reading today calls on us to be alert to the Lord’s coming and his presence. It is a call to be faithful and to be attentive to the Lord, whenever the Lord comes and knocks. We think of the Lord coming at the end of our lives, but there is a sense in which the Lord comes and knocks on the door of our lives every day. Jesus is telling us that if we are faithful to him, if we are attentive to the various ways that he comes and knocks on the door of our lives, he will serve us in ways that will amaze us. In giving to the Lord, we will receive from him in great abundance.

Ngày 23/10/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXIX Thường Niên

Ep 3,2-12 - Lc 12,39-48

⁴² *Chúa đáp: “Vậy thì ai là người quản gia trung tín, khôn ngoan, mà ông chủ sẽ đặt lên coi sóc kẻ ăn người ở, để cấp phát phần thóc gạo đúng giờ đúng lúc?”* ⁴³ *Khi chủ về mà thấy đầy tớ ấy đang làm như vậy, thì thật là phúc cho anh ta.”* (Lc 12,42-43)

Bài Suy Gẫm số 206. Điểm 2: Người Thầy Sẽ Tính Sổ Về Sự Giám Sát Cận Mật Của Mình.

Nếu Anh [Chị] Em chỉ lo việc dạy dỗ các học sinh được giao phó cho Anh [Chị] Em mà thôi, thì chưa đủ, vì khi ra trước tòa Thiên Chúa, Anh [Chị] Em vẫn có thể bị kết tội, nếu đã không trông nom hạnh kiểm của các em; vì bổn phận của Anh [Chị] Em là “*chăm sóc linh hồn [của chúng] như những người sẽ phải trả lẽ với Thiên Chúa*” (Dt 13,17). Anh [Chị] Em có nghĩ đến tình huống phải trả lẽ cùng Thiên Chúa, khi có một linh hồn sa hỏa ngục, do Anh [Chị] Em đã không lo nâng đỡ cho nó đi theo con đường đức hạnh không?

Anh [Chị] Em có tin rằng Anh [Chị] Em buộc phải canh chừng các học sinh, suốt thời gian chúng ở trong nhà thờ cũng như ở trường học, không để chúng phạm bất cứ điều gì làm mất lòng Thiên Chúa không? Chẳng phải Anh [Chị] Em cũng có bổn phận để ý, sao cho chúng đọc kinh thật sốt sắng, trong tư thế đàng hoàng và khiêm cung, như đang thưa chuyện cùng Thiên Chúa ư?

Hay chẳng phải Anh [Chị] Em tin rằng, mình chỉ phụ trách học sinh khi chúng có mặt ở trường, còn những việc chúng làm bên ngoài khuôn viên trường học, thì Anh [Chị] Em cho rằng không thuộc phạm vi giám sát của Anh [Chị] Em đó sao? Như vậy, trong suốt thời gian các em ở dưới quyền dẫn dắt của Anh [Chị] Em, làm sao các em sống theo tinh thần Ki-tô mọi lúc mọi nơi và không đàn đúm với bạn bè xấu?

Bởi hễ nói “tính sổ về linh hồn của các em” thì phải hiểu là “tính sổ về tất cả những gì liên quan tới sự cứu rỗi của chúng”; và hễ nói “trông nom thật sát sao” thì nghĩa là “trên hết phải chăm chỉ trông nom, không lơ là bỏ sót điều gì”.

Nếu Anh [Chị] Em không gắng sức thi hành tất cả những việc ấy, thì hãy coi như đã phạm tội đối với Thiên Chúa, và Anh [Chị] Em phải run sợ ra trình diện Người, sau một cuộc đời chênh mảng không lo phục vụ Người.

In today's Gospel, Jesus simply tells us that things come in the most unexpected ways. We may see things come in most unexpected ways because God knows what we are going through. It's is a reminder for us to open our hearts and minds and remember that God knows when we are happy and when we are struggling. He is there every day and is cognisant of everything we feel and do. Unknown to us He makes sure we get through each day, but we must remember that He is with us not just in our happy and joyful moments but also in the lowest points in our lives. Are you convinced that God is really present every day in your life? How?

Ngày 24/10/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXIX Thường Niên

Ep 3,14-21 - Lc 12,49-53

⁴⁹ Một hôm, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Thầy đã đến ném lửa vào mặt đất, và Thầy những ước mong phải chi lửa ấy đã bùng lên!” ⁵⁰ Thầy còn một phép rửa phải chịu, và lòng Thầy khắc khoải biết bao cho đến khi việc này hoàn tất!” (Lc 12,49-50)

Bài Suy Gẫm số 25. Điểm 2: Chúa Giêsu Kitô Ước Mong Chịu Đau Khổ Cả Cuộc Đời.

Lòng ưu ái Chúa Giêsu Kitô dành cho tội nhân đã khiến Người không những sẵn lòng chịu khổ hình và chịu chết vì chúng ta, mà còn khiến Người tha thiết mong muốn điều ấy đến độ than thở sau khi đã phá tan tội lỗi: “Thầy đã đến ném lửa vào mặt đất, và Thầy những ước mong phải chi lửa ấy đã bùng lên” (Lc 12,49).

Nhưng vì Người thấy rằng ngọn lửa yêu thương của Thiên Chúa chỉ có thể cháy trong chúng ta qua việc xóa bỏ tội lỗi, và vì tội lỗi chỉ có thể được tiêu trừ bằng cuộc khổ hình và cái chết của Người, nên Người đã nói thêm về cái chết này: “Thầy còn một phép rửa phải chịu, và lòng Thầy khắc khoải biết bao cho đến khi việc này hoàn tất” (Lc 12,50). Qua những lời này, Người cho thấy Người đã đau đớn biết bao, khi kế hoạch chết vì lợi ích cho nhân loại được triển khai cách quá chậm trễ, bởi càng chậm, thì việc cứu rỗi loài người càng bị trì hoãn.

Anh [Chị] Em không thấy nhục sao, khi Chúa Giêsu Kitô đã, và ngày nay vẫn còn, rất mong muốn cho Anh [Chị] Em được cứu độ, trong khi Anh [Chị] Em lại hoài đáp ước vọng nồng cháy ấy một cách quá lạnh nhạt?

Jesus can bring division among people – those with him and against him. He can bring division also inside each of us. When prophet’s issue challenges they always disturb the peace. It is the same with Jesus. However the division is not created by the prophets or Jesus, it is a natural outcome of listeners making different decisions about whether to follow Jesus or not. Just so, Jesus declared “Whoever is not with me is against me” (Luke 11:23). Prayer is a time to look at the different desires and actions of our lives. In prayer we ask the grace to ‘know him more, love him more and serve him more faithfully in our lives’. Jesus came to gather together the scattered children of Israel. He prayed that we may all be one just as he and the Father are one. At his birth, the angels announced peace to all on earth. Yet in today’s reading Jesus seems to say that he has come not to give peace on earth but division, whereby families would be divided and intimate blood ties between parents, children and relatives would be rent asunder. This can and does happen. There are conflicts between family members but the only way to resolve them is to imitate the life of Jesus and opt clearly for Him. Historically, St. Francis of Assisi stripped himself naked in public, renouncing his inheritance, because of the great call from Jesus asking him to build his church!

Ngày 25/10/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXIX Thường Niên

lê: Rm 7,18-25a - chẵn: Ep 4,1-6 - Lc 12,54-59

⁵⁸ “*Thật vậy, khi anh đi cùng đối phương ra tòa, thì dọc đường hãy cố gắng giải quyết với người ấy cho xong, kéo người ấy lôi anh đến quan tòa, quan tòa lại nộp anh cho thừa phát lại, và thừa phát lại tống anh vào ngục.* ⁵⁹ *Tôi bảo cho anh biết: anh sẽ không ra khỏi đó trước khi trả hết đồng kẽm cuối cùng.*” (Lc 12,58-59).

Bài Suy Gẫm số 1. Điểm 3: Các Vị Thánh Cả Đã Sợ Hãi Cuộc Phán Xét Này.

Làm sao chúng ta lại không lo sợ những sự phán xét của Thiên Chúa, bởi ngay cả các vị thánh, dù cao siêu nhất, cũng đã không khỏi lo sợ đó sao? Ông Gióp, người mà Thiên Chúa đã bảo vệ chống lại những người trách ông làm điều gian tà, nói với Thiên Chúa rằng: “*Con khiếp sợ mọi nỗi đòn đau; con biết rằng: Ngài chẳng kể con là vô tội*” (G 9,28); và ở chỗ khác: “*Tôi sẽ làm gì khi Thiên Chúa chỗi dậy, khi Người tra hỏi, tôi đáp lại thế nào?*” (G 31,14) Và sau khi thuật lại khá tỉ mỉ cách ăn ở khôn ngoan và tránh xa tội lỗi của mình, ông thêm rằng “*bởi vì tai họa của Thiên Chúa làm tôi kinh hãi, tôi không thể đứng vững trước oai phong của Người*”(G 31,23).

Thánh Hilariôn, bị công lưng vì tuổi tác và nếp sống khắc khổ, đã run sợ lúc nhắm mắt lìa đời. Mãi sống trong sự cô quạnh cùng với mọi kiểu đền tội cho đến bạc đầu, Thánh Giêrônimô nói rằng ngài đã giam mình như thể ở trong tù vì lo sợ ngày chung thẩm. Ngài cũng nói ở một chỗ khác rằng, vì ngài là người tội lỗi đầy mình, ngài đã lẩn trốn đêm ngày, sợ rằng có kẻ đến nói với ngài: “*Giêrônimô, hãy ra đây*”, và họ buộc ngài “*phải trả cho đến đồng xu cuối cùng*” (Mt 5,26).

Thánh Êphrem, người đã sống đơn độc ngay từ thời niên thiếu, và là người rất thanh sạch, năng sám hối và đầy Thần Khí của Thiên Chúa, nói rằng cả hồn lẫn xác ngài run rẩy mỗi khi ngài nhớ lại rằng mọi tư tưởng, lời nói, hành động của chúng ta sẽ bị phơi bày trong ngày phán xét; ngài hằng lo sợ bị xét xử nghiêm khắc vì ý thức mình luôn luôn mắc tội, và biết rằng ngài sẽ không thể viện dẫn lý do gì để có thể biện bạch cho sự chênh mảng của ngài.

Nếu các vị thánh cao cả mà còn lo sợ khi nghĩ về ngày khủng khiếp này, thì phương chi chúng ta là kẻ quá nguội lạnh trong việc phục vụ Thiên Chúa, quá kém cỏi khi thi hành nhiệm vụ, lại không cảm thấy phải lo sợ sao?

Today Jesus says: “When you see a cloud rising in the west, you know that it is likely that rain soon will fall.” At a young age, we all learn to be attentive and alert to the weather. One of the first things I do in the morning when I get up is to look out the window to see what the weather is. Then as I get dressed, I listen to the radio for the weather forecast.

The forecast tells me how to dress appropriately for the day. However, Jesus is upset and frustrated with the crowds who have gathered to listen to him preach. Jesus simply wants us to be attentive to the many signs in our lives. Some of the signs we receive are from God. Other signs or clues may come from the people in our lives, be they family, friends or strangers. Then there are the signs we can glean from all the turmoil and pain in our lives and in our world. Though many of these signs are violent, painful and tragic, there also is great beauty, love and self-giving in the midst of all the pain and tragedy.

Ngày 26/10/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXIX Thường Niên

Ep 4,7-16 - Lc 13,1-9

² Đức Giê-su đáp lại rằng: “Các ông tưởng mấy người Ga-li-lê này phải chịu số phận đó vì họ tội lỗi hơn mọi người Ga-li-lê khác sao? ³ Tôi nói cho các ông biết: không phải thế đâu; nhưng nếu các ông không sám hối, thì các ông cũng sẽ chết hết như vậy”. (Lc 13,2-3)

Bài Suy Gẫm số 4. Điểm 3: Sự Sám Hối Ngăn Ta Phạm Tội.

Ngôn sứ Êdêkien cho ta biết rằng việc ăn năn đền tội không chỉ giúp ta được ơn tha thứ, mà còn ngăn ngừa ta khỏi phạm tội nữa, và đó là mối phúc lớn nhất ta có thể hưởng được ở trần gian này. Sau khi nói: “*Nếu kẻ gian ác từ bỏ tội lỗi mà trở lại và thực hành điều công minh chính trực ... mọi tội lỗi nó đã phạm, người ta sẽ không còn nhớ đến nữa*”, ngôn sứ còn thêm: “*Kẻ ấy sống theo những lề luật đưa tới sự sống thì chắc chắn nó sẽ được sống và không phải chết*” (Ed 33,14-16). Cho nên thánh Phêrô rất mực an ủi chúng ta khi nói rằng Đức Chúa, vào ngày quang lâm, “*sẽ thấy chúng ta tinh tuyền, không chi đáng trách và sống bình an*” (2Pr 3,14) vì thấy chúng ta thoát khỏi tội. Nhờ vậy, theo Théodoret, họ chắc đã được cứu rỗi; và nhờ vậy thánh Gioan Tẩy Giả – như Giáo hội hát trong phụng vụ – đã biết giữ mình khỏi tội nhẹ nhất, bằng cách ăn năn đền tội.

Anh [Chị] Em sẽ lại được Thiên Chúa che chở và theo thánh Phêrô, “*sẽ nhận được ân huệ là Thánh Thần*” (Cv 2,38); Thánh Thần ngự trong Anh [Chị] Em, giúp Anh [Chị] Em kiên vững trong sự thiện. Người là Thần Khí của Chúa Giêsu Kitô; hãy cầu xin Người giữ tâm can Anh [Chị] Em thật vững vàng trong sự thiện, đến nỗi vào ngày Chúa Giêsu Kitô quang lâm, như thánh Phêrô nói, “*Anh em sẽ được tinh tuyền, không chi đáng trách và sống bình an*” (2Pr 3,14). Hãy cảnh giác để khi Thiên Chúa ngự đến, Người sẽ không trách Anh [Chị] Em, như thánh Gioan đã làm đối với một giám mục, trong sách Khải huyền: “*Người đã để mắt tình yêu thuở ban đầu*” (Kh 2,4), và nếu Thiên Chúa có quở trách Anh [Chị] Em như vậy, hãy nhớ lại lời nhắc cho vị giám mục nói trên: “*Hãy nhớ lại*

xem người đã từ đâu rơi xuống, hãy hỏi cải và làm những việc người đã làm thuở ban đầu” (Kh 2,5).

Imagine that we are the fig tree. From a seed, we have grown up tall and proud. We were expected to bear fruit because that is the purpose of the one who planted us. If not, we will just be cut down for good. Now the fruit-bearing part is like repentance for our sins. If we don't repent for our sins, God will "cut us down". We know we are sinners and God is here for us. What would you do if you got a second chance in your life? To understand this, we need to know our purpose in this world and seek for His guidance. Here, we find that we share in the on-going creative mission of God in the world. We are called to be instruments of God's salvation. We participate in the programs that save the lost, the last and the least in the society.

Ngày 27/10/2024

CHÚA NHẬT XXX THƯỜNG NIÊN Năm B

Gr 31,7-9 - Dt 5,1-6 - Mc 10,46-52

⁵¹ Người hỏi: “Anh muốn tôi làm gì cho anh?” Anh mù đáp: “Thưa Thầy, xin cho tôi nhìn thấy được.” ⁵² Người nói: “Anh hãy đi, lòng tin của anh đã cứu anh!” Tức khắc, anh ta nhìn thấy được và đi theo Người trên con đường Người đi. (Mc 10,51-52)

Bài Suy Gẫm số 15. Điểm 1: Tu Sĩ Xét Nét Các Điều Lệnh.

Trong bài Tin Mừng hôm nay, người mù được Chúa Giêsu Kitô hỏi câu “*Anh muốn tôi làm gì cho anh?*” (Mc 10,51), rồi sau đó được Người chữa lành, là hình ảnh của những tu sĩ mà các Bề trên buộc phải hỏi điều gì làm họ hài lòng; đó là những kẻ, ngay trước khi sẵn sàng thi hành một lệnh, muốn khám xét điều người ta dự định ban hành. Có ba hạng tu sĩ duy ý chí như vậy: Những tu sĩ thứ nhất chỉ lo khám xét các mệnh lệnh: trước khi vâng theo lệnh, họ phải biết Bề trên muốn sai khiến họ điều gì; họ phải xem lệnh ấy có thích hợp với họ không, xem họ có phải bỏ quá nhiều công sức để thực hiện không, xem có cần đề nghị điều kiện nào để dễ thi hành lệnh một cách thuận lợi hơn không; họ còn đưa ra nhiều ý kiến khác nữa, tất cả theo lẽ tự nhiên.

Một người vâng lời thật sự, thì không khám xét gì cả, không quan tâm đến bất cứ điều gì ngoài việc tuân phục: đức tin chiếm đoạt tâm hồn người ấy và ngăn chặn mọi tư duy như trên.

A relationship with Jesus allows us to have the courage to believe, in times of need and in times of fulfillment. Bartimaeus is a blind man seeking to be able to see again. He

confides in Jesus to make that happen. He shows his faith by stepping up and calling for Jesus to heal him. He shows courage in being able to approach and ask for something so grand. He shows that he believes in a higher power and he trusts that he will be taken care of. It is a perfect example of why I believe in my faith. I try to attend Mass and pray as much as I can, but, sometimes, life just happens and you don't always have the time. That's when believing strongly in your faith comes into play. I know that I may not always be as dedicated as I want to be, but at least I know that I believe in something bigger than all of us and that I have something and someone to follow.

Ngày 28/10/2024

Thánh Simôn và Thánh Giuđa, Tông Đồ

Ep 2,19-22 - Lc 6,12-19

¹³ Đến sáng, Người kêu các môn đệ lại, chọn lấy mười hai ông và gọi là Tông Đồ. Đó là ... ¹⁵ ông Si-môn biệt danh là Nhiệt Thành, ¹⁶ Giu-đa con ông Gia-cô-bê, ... (Lc 6,13.15b.16a)

Bài Suy Gẫm số 182. Điểm 2: Hai Thánh Tông Đồ Nay Nhiệt Thành Rao Giảng Phúc Âm.

Hai vị chăm lo rao giảng Tin Mừng và làm cho nhiều người trở về với Thiên Chúa; ma quỷ và thế gian không thể chịu nổi mục vụ tông đồ của hai ngài và điều tốt lành hai ngài đã làm để củng cố Tin Mừng; chúng đã phát động chính sách ngược đãi rất tàn ác, dẫn đến cái chết của các ngài; đó là do qua việc rao giảng Tin Mừng, hai vị đã phá hủy triều đại của ma vương và đã giao tranh chống lại những phương châm của thế gian.

Nếu Anh [Chị] Em trung thành làm tròn thừa tác vụ của mình và giúp một cách có hiệu quả trong việc cứu rỗi các linh hồn được giao phó cho Anh [Chị] Em, thì phần được chia cho Anh [Chị] Em sẽ luôn luôn là sự bắt bớ do ma quỷ hoặc do thế gian chủ mưu. Nếu Anh [Chị] Em ghét thế gian và chống lại cách làm và các phương châm của nó, hãy chắc chắn rằng nó cũng sẽ ghét Anh [Chị] Em và sẽ công khai tuyên chiến chống lại Anh [Chị] Em: vậy hãy sẵn sàng chống trả. Nguyên gẫm, hơn bất cứ phương tiện nào khác, sẽ giúp Anh [Chị] Em trang bị tốt, vì chính khi đó, Thiên Chúa sẽ chiến đấu trong Anh [Chị] Em và vì Anh [Chị] Em, chống lại ma quỷ và thế gian; và chỉ nhờ sự trợ giúp đặc biệt của Người, Anh [Chị] Em mới thắng được cả hai. Hãy vui lên vì Anh [Chị] Em đang giao tranh với chúng và chớ hề buồn phiền; khi Anh [Chị] Em làm mất lòng người đời, đó là dấu chỉ cho biết Anh [Chị] Em làm đẹp lòng Chúa Giêsu Kitô; bởi “*thế gian yêu thích cái gì là của nó*” (Ga 15,19), và những ai có cùng hành vi như nó.

Are you choosing carefully and without judgement the kind of people that you will allow to be part of your life? The Gospel is all about how God chooses his disciples and apostles to be part of his journey. Those people need not be wealthy or be high powered professionals but capable of doing God's assignments with extraordinary work. The Gospel tells me that God chooses us to do these things because he knows that we can do them. It is like when we choose someone to be part of our lives, we choose them because we know that they will help us, especially with those things that we think that we could never do. I pray that God will give us strength, wisdom and guidance in everything we do.

Ngày 29/10/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXX Thường Niên

Ep 5,21-33 - Lc 13,18-21

¹⁸ *Khi ấy, Đức Giê-su nói với dân chúng rằng: “Nước Thiên Chúa giống cái gì đây? Tôi phải ví Nước ấy với cái gì? ¹⁹ Nước Thiên Chúa giống như chuyện một hạt cải người nọ lấy gieo trong vườn mình. Nó lớn lên và trở thành cây, chim trời làm tổ trên cành được.”* (Lc 13,18-19)

Bài Suy Gẫm số 12. Điểm 1: Vâng Phục Làm Cho Những Hành Động Nhỏ Nhất Nên Vĩ Đại.

Trong bài Tin Mừng này, Chúa Giêsu nói “*Nước Trời cũng giống như chuyện hạt cải... Tuy nó là loại nhỏ nhất trong tất cả các hạt giống, nhưng khi lớn lên thì lại là thứ lớn nhất. Nó trở thành cây, đến nỗi chim trời tới làm tổ trên cành được*” (Mt 13,31-32).

Ta có thể nói y như vậy về điều ta làm vì đức vâng phục, dù rằng thông thường, chuyện đó có vẻ ít quan trọng; tuy vậy, đây lại là một điều rất to tát, vì ta làm với lòng vâng phục; chẳng hạn như chuyện ăn uống hay chuyện gom lại những mảnh vụn bánh trên bàn, quét dọn một phòng, rửa chén đĩa, kẹp một cái ghim: tất cả các hành động đó tự chúng như chẳng ra gì; nhưng khi chúng được thi hành với sự vâng phục, chúng trở thành những hành động cao cả, bởi vì đối tượng chúng nhắm là Thiên Chúa, chính Thiên Chúa là Đấng ta vâng phục trong quá trình thực hiện chúng; do vậy đây là nhân đức gần nhất với những nhân đức đối thần; nó có *đức tin* là nguyên lý chỉ đạo; nó luôn đi kèm với *đức cậy* và sự tin tưởng vào Thiên Chúa; nó là sản phẩm của *đức ái* và của lòng yêu mến tinh tuyền dành cho Thiên Chúa.

“*Chim trời,*” tức những nhân đức của các thánh trên trời, “*đậu lại trên*” những kẻ vâng lời; vì họ có niềm vui, có sự an ủi và sự bình an nội tâm khôn tả, mà không một ai nơi trần thế này sở hữu trọn vẹn, trừ những người biết vâng phục vì Thiên Chúa mà thôi. “*Hãy nghiệm xem Đức Chúa hiền dịu biết bao*” (Tv 34[33],9); câu này thật đúng thay, đối với Anh [Chị] Em, là những người phải dành cả cuộc đời để mến chuộng đức vâng phục.

Perhaps today Jesus is reminding us that we are called to be “leaven” in today’s world. As Christians, we are called to share the love of Jesus with every person we meet. There are a multitude of ways to be leaven in our world. It may just be by sharing a smile, offering to help someone with their grocery bags, being a “listening ear” for a friend or family member who is struggling, or laughing with a friend who is struggling. Today Jesus is telling us that the Kingdom of God is in our midst! From this day, will we build up the Kingdom of God or will we ignore it? The question is: will we be “leaven” in our corner of the world? Only we can decide!

Ngày 30/10/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXX Thường Niên

Ep 6,1-9 - Lc 13,22-30

³⁰ “*Và kìa có những kẻ đứng chót sẽ lên hàng đầu, và có những kẻ đứng đầu sẽ xuống hàng chót.*” (Lc 13,30)

Bài Suy Gẫm số 63. Điểm 3: Lòng Khiêm Hạ Của Chúa Giêsu Kitô Và Của Các Thánh.

Về việc coi khinh mình, chúng ta không thể nào vượt quá giới hạn được: thánh Phanxicô, dù là một đấng thánh vĩ đại, vẫn nói ông là người tội lỗi nhất trên đời; những vị thánh khác, để bị coi khinh, đã làm những điều hết sức thấp hèn. Anh [Chị] Em là những người “*đã tự tay đóng đinh Con Thiên Chúa*” (Dt 6,6), bằng các tội lỗi của mình, Anh [Chị] Em hãy thuận theo ý Người bằng những tâm tình khiêm nhường, và hãy nhìn mình bằng con mắt đức tin, chỉ quan tâm đến những tư tưởng thấp hèn về Anh [Chị] Em, trước mặt Thiên Chúa và trước mặt mọi người.

Vì “*Thiên Chúa... ban ơn cho kẻ khiêm nhường*” (1Pr 5,5), nên cả trong lẫn ngoài, Anh [Chị] Em phải chọn sự khinh thị về phần mình, và lấy đó làm mãn nguyện. Anh [Chị] Em có nhiều dịp để bị coi khinh, trong công tác và trong bậc sống của mình. Để khích lệ Anh [Chị] Em tận dụng tốt các dịp như thế, Anh [Chị] Em hãy xem chúng như những phương tiện tốt nhất để tự thánh hóa bản thân, bằng cách xem mình như là người yếu đuối nhất thiên hạ, là kẻ bất lực nhất trước sự tốt lành. Hãy cảm tạ Thiên Chúa vì đã ban cho Anh [Chị] Em ơn bị khinh chê, bị sỉ nhục và vu oan; điều Anh [Chị] Em làm, đừng bao giờ cho nó là trọng, vì chính lòng nhân ái và ân sủng của Thiên Chúa mới là tác giả của tất cả điều thiện nơi Anh [Chị] Em.

We know quite well what Jesus wants of us. We have been taught time and time again and pretty much know what it means to be good. We have listened to Jesus' teaching, heard the ten commandments and so on. But when faced with temptation and the choice between doing good and sin, how often do we actually have the courage and the strength to do what is right. How often when faced with problems in life do we take the easy way out. Look exactly at what Jesus is telling us is required. He tells us it is better to be broken, bruised, nailed, torn, blinded...than come out with every part of our body intact at the cost of having sinned. Salvation is in fact expensive.

Ngày 31/10/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXX Thường Niên

Ep 6,10-20 - Lc 13,31-35

¹⁴ *Vậy hãy đứng vững: lưng thắt đai là chân lý, mình mặc áo giáp là sự công chính,* ¹⁵ *chân đi giày là lòng hăng say loan báo tin mừng bình an;* ¹⁶ *hãy luôn cầm khiên mộc là đức tin, nhờ đó anh em sẽ có thể dập tắt mọi tên lửa của ác thần.* ¹⁷ *Sau cùng, hãy đội mũ chiến là ơn cứu độ và cầm gươm của Thần Khí ban cho, tức là Lời Thiên Chúa.* (Ep 6,14-17)

Bài Suy Gẫm số 22. Điểm 3: Để Chúa Giêsu Kitô Ngự Trị Trong Linh Hồn Mình, Chúng Ta Phải Trang Điểm Nó Bằng Những Nhân Đức.

Nếu Anh [Chị] Em muốn Chúa Giêsu Kitô chiến đấu trong thâm tâm Anh [Chị] Em, chống lại kẻ thù đang ngăn không cho Người ngự trị, thì phải để cho Người thành lập một đạo quân, gồm những nhân đức mà Anh [Chị] Em phải điểm tô linh hồn mình; đạo quân này sẽ có thể tôn Người làm chủ trái tim của Anh [Chị] Em. Anh [Chị] Em cũng phải mạnh mẽ chiến đấu dưới cờ hiệu của Người và sử dụng những khí giới mà Người đặt vào tay Anh [Chị] Em; và như Thánh Phaolô nói, Anh [Chị] Em phải: *“lưng thắt đai là chân lý, mình mặc áo giáp là sự công chính”* –tức là lòng yêu mến bản phận của ơn gọi của mình – *“... cầm khiên mộc là đức tin, ... đội mũ chiến là ơn cứu độ, và cầm gươm ... là Lời Thiên Chúa”* (Ep 6,14-17). Thánh Phaolô còn nói chính nhờ những vũ khí này mà *“ơn bình an của Chúa Giêsu Kitô điều khiển tâm hồn anh em”* (Cl 3,15).

The Gospel is all about Jesus' courage and faith. He stood firm by His promise of protecting Jerusalem, and nothing could make Him do otherwise. Jesus is true to His words and promises. As far as we are concerned, we must adhere to the goal of our duties, in such a way, that our deeds and intentions should always be for the good of the majority. Nothing should stop us from doing what's best and right. We pray for Jesus' guidance in leading us down the path of faith where fear is not anywhere within us.